

Leder af Schiller Instituttets New York Borgerkor taler ved mindehøjtidelighed for ofrene for Tu-154 flystyrtet, hvor bl. a. hele Alexandrov Ensemblet blev dræbt

Leder af Schiller Instituttets New York Borgerkor, Diane Sare:
Lad mig for det første forsikre alle om, at vi ikke er en
gruppe af russiske emigranter, som det blev sagt på YouTube.

På vegne af Schiller Instituttet, med fr. Helga Zepp-LaRouche
som stifter og formand, overbringer jeg vores dybeste
kondolence til Rusland og det russiske folk, i anledning af de
store tab, I netop har lidt. Først blev jeres elskede
ambassadør [til Ankara] Karlov skudt og dræbt ved et
kunstmuseum. Blot få dage senere, juledag, skete det
forfærdelige flystyrt, der kostede 92 mennesker livet: Blandt
disse ofre var det pligtopfyldende flypersonale, en gruppe
talentfulde unge journalister, dr. Elizeveta Glinka, der, som
det blev nævnt, bragte mad og medicin til børnene i Syrien,
samt 64 medlemmer af Alexandrov Ensemblet og den vidunderlige
solist, Grigory Osipov, der sang *God Bless America* for New
Yorks politikorps ved 10-års dagen for angrebet den 11.
september [2001].

Tabet af koret var især stort, for, som alle, der synger i et
kor, ved, så er det samlede resultat af vore stemmer større
end det enkelte individ, og større end de enkelte, opregnet

som delelementer. Hver og én af os må dø. Men, vi håber, at menneskeheden er udødelig. Hvis vi hver især kan tænke på os selv som unikke stemmer i et stort kor, der går hen over generationer og kontinenter, så vil universet give genlyd af menneskehedens skønhed.

Se:

Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=Fchk5m8HJe0&feature=youtu.be>

<https://www.facebook.com/pg/SchillerInstitute/videos/>

<https://ruptly.tv/vod/20170107-028>

Historisk Schiller Institut mindehøjtidelighed ved 'Tåremindesmærket' i Bayonne, New Jersey, USA, for ofrene for Tu-154 flystyrtet

En smuk og verdenshistorisk begivenhed fandt sted lørdag, den 7. januar, ved 'Tåremindesmærket' i Bayonne, New Jersey, USA. **Schiller Instituttets kor**, der i sidste uge havde fremført den russiske nationalhymne foran det Russiske Konsulat i Manhattan, til minde om de 92 ofre i Tu-154 flystyrtet, og

især de 64 medlemmer af Alexandrov Ensemble, arrangerede en lignende, bredere begivenhed ved 'Tåremindesmærket', som var en gave fra den russiske regering for at ære de mennesker, der døde den 11. september, 2001. Øvrige deltagere og/eller talere ved begivenheden var repræsentanter fra den russiske diplomatiske mission til FN, New Yorks Politi (NYPD), Bayonnes Brandvæsen, Bayonne American Legion, Familier til ofre for 11. september for juridisk retfærdighed imod terror, samt Schiller Instituttet, der i en vinterstorm sang/talte om nødvendigheden af, at folket og regeringerne i Rusland og Amerika forenes for at ære de døde og samtidig demonstrerer, at den fælles menneskelige følelse, der forener os i sorgen over dem, der er blevet taget fra os, ligeledes kan og må forene os i skabelsen af en bedre fremtid for menneskeheden.

Se også: [Helga Zepp-LaRouches udtalelse.](#)

Se også: [Tale af Schiller Institut New York Korleder.](#)

**Pressemeddelelse:
Nedlæggelse af krans ved
'Tåremindesmærket'
for at mindes Alexandrov
Ensemblet
og ofrene for terrorangrebet**

11. september, 2001

Hoslagt er pressemeddelelsen med annoncering af nedlæggelse af en krans ved »Tåremindesmærket« [se baggrund for mindesmærket her: <http://www.911monument.com/history.cfm>] i Bayonne, New Jersey, kommende lørdag, den 7. Januar kl. 10. (For yderligere information, ring 646-509-5451)

Christmas Remembrance of the Alexandrov Ensemble and the Victims of 9-11

On Saturday, January 7, 2017, at 10:00 a.m., the Schiller Institute NYC Chorus will be singing the *Star Spangled Banner* and the *Russian National Anthem* at a Wreath Laying Ceremony at the Tear Drop 9-11 Memorial at 51 Port Terminal Blvd in Bayonne. The chorus will be joined by the NYPD Ceremonial Unit Color Guard, as well as FDNY representatives. Ms. Terry Strada, the Chairwoman of 9-11 Families United for Justice Against Terror and others will make brief remarks.

On Christmas Day (December 25th) a plane carrying the entire Alexandrov Ensemble (Red Army Chorus), which is a beautiful gem of Russian culture and good will, crashed into the Black Sea en route to Syria where they were going to give the gift of beauty to people in a nation ravaged by war for five long years. A beloved medical doctor, Dr. Liza Glinka, who is famous for her humanitarian work among the most desperate, was also onboard, with medical supplies for a hospital in Latakia. All 92 passengers and crew perished in the crash.

The Red Army Chorus and the NYPD

In 2011, the Quebec City International Festival of Military Bands took place on the 10th anniversary of September 11th, 2001. The Red Army Chorus had joined with the NYPD Ceremonial Unit to perform *God Bless America* but the Russian group turned

it into a moving 9-11 memorial with baritone, Grigory Osipov beautifully singing the solo, and a young boy presenting the NYPD with a single white rose. Grigory Osipov was among those who perished on Christmas Day (watch performance here: <http://tinyurl.com/rachorus>).

January 7th is Christmas Day in the Eastern Orthodox Calendar, and therefore the day to remember those who would have brightened the holidays with their God-given talents, and who remembered our great loss of September 11, 2001. We remember all of them this day, and want their families and the people of Russia, who have suffered a great loss, to know that America remembers.

Call 646-509-5451 for more information.

POLITISK ORIENTERING den 5. januar 2017: Farvel til 2016, Obama og det gamle paradigme. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg:

Lyd:

Obama går ned i flammer

– Vedtag Glass Steagall nu!

4. januar, 2017 – Både i USA og hele verden bliver Obama latterliggjort og fordømt for sit massemyrderi, sine krigsforbrydelser, sine løgne og sine hektiske (men mislykkede) bestræbelser på at fremkalde »fabrikeret hysteri« vendt mod Rusland. Stort set ingen, udover de løgnagtige massemedier og de mest hæmningsløse neokonservative omkring Obama og Hillary Clinton, tror et ord af det.

Tirsdag aften blev et interview med WikiLeaks' Julian Assange sendt på Fox News, hvor Assange igen fremhævede, at de omtalte e-mails fra den Demokratiske Nationalkomite og Hillary Clintons kampagneleder John Podesta ikke kom fra Rusland, som Obama og hans »efterretningsteam« har hævdet, og heller ikke fra nogen statslig aktør. Assange tilføjede, at WikiLeaks, i de ti år, det har eksisteret, aldrig har afsløret sine kilder, og heller ikke vil gøre det nu, men også, at det aldrig har taget fejl, eller blot er blevet beskyldt for at tage fejl. Som mange efterretningseksperter har vist, så findes der intet bevis, eller blot troværdigt bevismateriale, for, at Rusland havde noget som helst at gøre med at skaffe og lække disse e-mails.

Men, sandheden bekymrer ikke den døende race af aktiver for Det britiske Imperium. CIA-chef John Brennan, der er mest kendt for sine ugentlige møder med Obama for at kortlægge ugens liste over dronedrab, optrådte tirsdag på PBS for at himle op om, at de informationer, der viser, at Rusland havde grebet ind i valget, var absolut sande, men at han endnu ikke kunne afsløre denne information. Forespurgt om CIA's »stensikre« bevis (som daværende CIA-direktør George Tenet dengang sagde) for, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, svarede Brennan, at det var noget, der fandt sted »for flere lysår siden«, og at CIA nu kun fortæller

sandheden.

I Tyrkiet udstedte den tyrkiske premierminister Yilderim en erklæring, der sagde, at, selv om Obama hævder, at han bekæmper terrorisme, så har han i realiteten »sendt våben til terroristorganisationer ... Det er kun Tyrkiet, der bekæmper Daesh (ISIS).

USA og andre gør ingenting ... Det, vi forventer af den nye administration, er, at den sætter en stopper for denne skændsel.« Tyrkiske ledere stiller alvorlige spørgsmålstegn ved, at USA's luftvåben fortsat skal have lov at bruge Incirlik Flyvebasen, eftersom de nægter at hjælpe tyrkiske og russiske styrker med at bekæmpe Daesch (ISIS) i Syrien.

Men, at sprænge Obamas krigsplaner vil i det lange løb ikke betyde stort, hvis disintegrationen af hele det vestlige finanssystem ikke standses og vendes omkring, hvilket kun er muligt gennem den omgående genindførelse af Glass-Steagall. Den nye Kongres åbnede i denne uge, med flere ledende Demokrater, der udtrykte, at de har i sinde at arbejde sammen med Trump omkring spørgsmål af gensidig interesse, og de nævnte især store investeringer i infrastruktur og en revision af den katastrofale frihandelsaftale NAFTA. Dette er nyttige og vigtige forholdsregler, men uden Glass-Steagall, der lukker de ulovlige spillebuler, centreret omkring Wall Street, vil intet andet kunne lade sig gøre i takt med, at den fremstormende implosion af det transatlantiske finansimperium vil feje alle andre bestræbelser på at genrejse økonomien væk. Kun gennem Glass-Steagall kan vi sætte scenen for et kreditsystem i Hamiltons tradition, og som kan dirigere kredit til genopbygning og til fremskridt i forskning på videnskabens fremskudte grænser.

Aktivister fra LaRouchePAC var tirsdag til stede på Capitol Hill, hvor de mødtes med mange nye og tilbagevendende senatorer og medlemmer af Repræsentanternes Hus. De fik at vide, at Glass/Steagall-lovforslagene fra sidste

Kongresforsamling vil blive genintroduceret i den nye Kongres inden for få dage.

Men Demokraterne har hidtil forsømt at gribe til handlinger, der ville få Trump til at gøre det, han sagde, han ville gøre, under valgkampagnen – nemlig at støtte Glass-Steagall. Ved omgående at gennemtvinge spørgsmålet – før vi rammes af et nyt finanssammenbrud – kan, og må, et tværpolitisk flertal genoprette fornuft i nationen og genoplive regering af folket, ved folket og for folket – og ikke af Wall Street, ved Wall Street og for Wall Street. Det var netop en sådan erkendelse af denne degradering af nationens borgere på vegne af Wall Street, der forårsagede det solide nederlag for Obama/Hillary-kampagnen i 2016.

En koalition af Demokrater fra det nordøstlige Ohio, der har afholdt møder med repræsentanter for LaRouchePAC, har udstedt en stærk erklæring til nyvalgte præsident Trump om at inkludere et krav om Glass-Steagall i sin Tale til Nationen.

Onsdag, den 11. januar, bliver en LaRouchePAC »Aktionsdag« på Capitol Hill for at levere det nødvendige »opløftende« spark bagi til de tøvende og/eller feje kongresmedlemmer om at handle nu.

Rusland skænker mobilt hospital til Syrien

Søndag, 1. januar, 2017 – Den russiske regering har skænket Syrien det mobile hospital og et lager af medikamenter, som Minisiteriet for Nødforanstaltninger havde deployeret til Syrien i november på ordrer fra den russiske præsident Vladimir Putin. Syrisk lægepersonale er blevet uddannet til at

operere det, og det er tilsyneladende nu klart til at blive deployeret hvor som helst i landet, det måtte behøves, iflg. en rapport i RT. Aleksand Romanov, chef for Ruslands Ministerium for Nødforanstaltningers afdeling for internationale anliggender, sagde, at han håbede, at gaven ville hjælpe syrerne med bedre at yde lægehjælp til de trængende.

RT rapporterer ligeledes, at Elizabeth Hoth, Verdenssundhedsorganisationens repræsentant i Syrien, har rost russernes deployering af lægefaciliteten og sagde, at hun satte pris på, hvor hurtigt, Rusland deployerede hospitalet til Syrien. »Jeg talte med mange patienter, der var meget glade for den behandling, de havde fået af de russiske læger«, sagde hun, citeret af det russiske Ministerium.

USA's nye Kongres åbner i dag, med et land, der forfølges af sandheden

Leder fra LaRouchePAC, 3. januar, 2017 – USA's 115. Kongres tages i dag i ed i en tid, hvor den sandhed bliver mere og mere åbenlys for ethvert blot nogenlunde menneskeligt væsen, at der må komme et skifte i USA's politik, bort fra økonomisk kollaps, krig og løgne. Hold af LaRouchePAC-aktivister var på stedet for at modtage kongresmedlemmerne med detaljerne for denne bydende nødvendige proces i form af en handleplan – genindfør Glass/Steagall-loven og sæt USA på en kurs for produktivitet gennem et nyt kreditsystem, og forny det forpligtende engagement over for videnskab og økonomisk udvikling.

Ydermere er sandhedens lys i færd med at brænde huller i Obama-administrationens aktuelle, store favoritløgn, nemlig, at det dæmoniske Rusland er i færd med at 'hacke' Amerika i stumper og stykker. For det første måtte *Washington Post* i dag bide i det sure æble og trække sin påstand tilbage, som avisen fremkom med i sidste uge, om, at Rusland havde hacket et elektricitetsselskab i New England, med mulige blackouts til følge. *WP's* forsideartikel i dag lyder, »El-selskab i Vermont har tilsyneladende ikke været udsat for russisk hacking«. *WP* havde urigtigt rapporteret, at selve værket var blevet hacket; at den skadelige software (malware) kunne forbindes til Rusland; og at der var fare for et blackout på værket – Burlington Electric. Intet af dette var sandt.

Man bør huske på, at dette er den samme *Washington Post*, der, sammen med *New York Times*, oprindeligt fremkom med den påstand, at Rusland hackede den Demokratiske Nationalkomites computere og opsnappede e-mails fra John Podesta, Hillary Clintons kampagneleder, og med disse e-mails, der senere blev offentliggjort af WikiLeaks og således på ulovlig vis greb ind i valgresultatet (til Trumps fordel).

I denne sammenhæng udtalte WikiLeaks' grundlægger og redaktør, Julian Assange, sig offentligt imod denne påstand og sagde, at han er 1000 % sikker på, at Rusland ikke leverede hackede e-mails til WikiLeaks. »Vi kan sige, og har sagt, gentagne gange i løbet af de seneste to måneder, at vores kilde ikke er den russiske regering, og ikke er et nationalt parti.« Dette, og mere, sagde Assange i et eksklusivt interview i sidste uge med Sean Hannity fra Fox News, der vil blive udsendt i sin fulde udstrækning (første del) kl. 22 den 3. januar. Dette er første gang nogensinde, at Assange giver et interview til en Tv-kanal, og hans foreløbige kommentarer får allerede stor opmærksomhed internationalt og skaber ravage for Obama-flokken, inklusive for det Republikanske Partis russofober.

Disse afsløringer understreger den pointe, Lyndon LaRouche for nylig kom med, om Obama-præsidentskabets sidste dage: »Husk,

hvem, der står bag Obama.« Han refererer til det døende, britiske City of London/Wall Street slæng. Men, tilføjer han, i takt med, at deres system udånder – og så længe der ikke gennemtvinges et skift i politikken for at udslukke det – så er de farlige og i stand til at udføre grusomheder.

I Sydvestasien skal man se hen til dette netværk i forbindelse med de ansvarlige for massenedskydningen i Istanbul nytårsaften. De tyrkiske myndigheders og samarbejdende, asiatiske regerings efterforskning er stadig i gang og holdes hemmelig, men LaRouche bemærkede: Led efter de britisk-tjetjenske netværks hånd i denne grusomme handling. Ud over visse empiriske 'signatur-fakta', der er knyttet til hændelsen, er der den grelle realitet med en sådan handlings onde formål – at forsøge at sabotere det igangværende tyrkisk-russisk-iranske samarbejde om en syrisk våbenhvile, forhandlinger i Kasakhstan i næste uge og en politisk løsning. Den tyrkiske vicepremierminister, Numann Kurtulmus, bekræftede imidlertid i dag, at Tyrkiets forpligtelse forbliver resolut.

Samme dag som massenedskydningsforbrydelsen fandt sted i Sydvestasien – hjemstedet for Det gamle, britiske Imperiums »Store Spil«, med alle dets årtier med blodsudgydelser – holdt den kinesiske præsident Xi Jinping i Østasien sin årlige nytårstale, hvor han specifikt udtalte den sandhed, at menneskeheden kan handle på en måde, hvor der er fred i verden. Efter en gennemgang af Kinas præstationer i 2016, især inden for rumforskning, Bælt-og-Vej og præstationen med at løfte 10 millioner borgere ud af fattigdom, sluttede Xi:

»Det kinesiske folk har altid troet på, at verden er et fællesskab. Vi kinesere aspirerer ikke kun til et godt liv for os selv, men vi håber også, at mennesker i andre dele af verden har et anstændigt liv. I øjeblikket plages mennesker i visse lande og områder stadig af krige og uroligheder; mange lider under sygdomme og katastrofer. Vi håber inderligt, at det internationale samfund vil gøre en fælles indsats, arbejde i den overbevisning, at menneskeheden har en fælles skæbne som

et fællesskab og bygge vores planet op til at være et mere fredeligt og fremgangsrigt sted at leve.«

Foto: LaRouchePAC-aktivister foran Capitol uddeler materiale under banner for 'Genindfør Glass-Steagall'. Foto fra 2014.

RADIO SCHILLER den 3. januar 2017:

Året 2017: Hvor vi konsoliderer verdens nye Silkevejsparadigme

Med formand Tom Gillesberg

Rusland og Tyrkiet opfordrer USA til at deltage i fredsprocessen i Syrien

31. dec., 2016 – Med en våbenhvile, der generelt stadig holder, er både Moskva og Ankara positivt indstillet over for ideen om, at USA deltager i fredsprocessen i Syrien ved mødet

i Astana, Kasakhstan – der skal finde sted efter 20. januar. »Ja, vi forventer, at Trump-administrationen, efter sin tiltrædelse den 20. januar, vil blive en vigtig deltager«, sagde den russiske ambassadør til FN, Vitaly Churkin, i går. Tyrkiet ser også frem til amerikansk deltagelse. »Vi hilser den (mulige) amerikanske deltagelse i mødet i Astana velkommen«, sagde den tyrkiske udenrigsminister Mevlüt Çavuşoğlu til Al Arabiya Tv i går. Astana-mødet er nu fastsat til den 23. januar. En højtplaceret tyrkisk regeringsperson sagde til *Hurriyet*, at tyrkiske og russiske embedsfolk vil mødes enten den 8. eller 9. januar for at drøfte udviklingerne i marken og forberede sig til Astana-processen.

Med hensyn til andre mulige deltagere beskrev Churkin Iran som en »beredvillig deltager« og Egypten som et land, »der kan deltage i processen med at forberede mødet i Astana.« Han nævnte også Saudi-Arabien (over hvilken iranerne er temmelig stærkt uenige), Kuwait og Qatar som »meget vigtige medspillere«, der også kunne deltage.

Ifølge TASS talte udenrigsministrene Sergei Lavrov og Çavuşoğlu i går sammen i telefon, og de understregede betydningen af, at alle sider tilslutter sig aftalen om våbenstilstand. »De påpegede betydningen af, at alle oppositionsgrupper overholder standsningen af fjendtligheder og forholder sig konstruktive i lyset af det forestående møde i Astana«, sagde det Russiske Udenrigsministerium.

En højtplaceret, tyrkisk embedsmand sagde til *Hurriyet* her til morgen, at Tyrkiet og Rusland vil etablere fælles overvågningscentre på Eskisehir Hovedflyvebasen i Tyrkiet og Hmeimin Flyvebasen i Syrien for at følge implementeringen af våbenstilstanden på tæt hold. »Vi, Ankara og Moskva, vil sammen følge processen med våbenstilstanden. Vi har allerede i den seneste måned arbejdet meget tæt sammen. Vi vil overvåge fra Eskisehir-basen, og de vil fra deres Hmeimim-base. Men vore landstyrker vil også følge med i udviklingerne og informere begge vore overvågningscentre«, sagde embedsmanden.

Dagen før havde Çavuşoğlu, i et interview med *Hurriyet*, bekræftet oprettelsen af de fælles overvågningscentre, og at en hotline ville blive oprettet mellem dem for at koordinere processen med våbenstilstanden og undersøge enhver potentiel overtrædelse.

Foto: Den tyrkiske udenrigsminister, Mevlüt Çavuşoğlu, til Al Arabiya Tv: »Vi hilser den (mulige) amerikanske deltagelse i mødet i Astana velkommen«

Putin sender nytårshilsner til lederne af Japan, Tyrkiet, BRIKS og nyvalgte præsident Trump

31. dec., 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin sendte nogle bemærkelsesværdige nytårsbudskaber til lederne af Japan, Tyrkiet, BRIKS og den nyvalgte præsident for USA.

I sin hilsen til den japanske premierminister Shinzo Abe bemærkede Putin med tilfredshed de betydelige fremskridt i de russisk-japanske relationer i 2016.

»De konstruktive forhandlinger i Rusland, Peru og Japan har muliggjort betydelige fremskridt i løsningen af vigtige spørgsmål på den bilaterale dagsorden«, sagde Putin og udtrykte håb om et fortsat samarbejde for at opbygge reelle partnerskabsrelationer mellem Rusland og Japan.

Idet han forbigik præsident Barack Obama, sendte Putin et lykønskningstelegram til nyvalgte, amerikanske præsident

Donald Trump. Kremls presseerklæring lød: »I sit lykønskingsbudskab udtrykte Ruslands statsoverhoved håb om, at, efter Trumps overtagelse af præsidentembedet i USA, de to stater på en konstruktiv og pragmatisk måde vil være i stand til at tage reelle skridt til at genoprette mekanismer for bilateralt samarbejde inden for diverse felter og bringe interaktionen på den internationale scene til et kvalitativt nyt niveau. Alvorlige globale og regionale udfordringer, som har konfronteret vore lande i de senere år, bekræfter på en levende måde, at de russisk-amerikanske relationer fortsat er en vigtig faktor i at sikre stabilitet og sikkerhed i nutidens verden.«

Ifølge TASS lykønskede Putin BRIKS-partnerne og udtrykte tillid til, at Rusland og dets partnere i den uformelle sammenslutning vil fortsætte med meningsfuld interaktion på bilateralt grundlag og inden for rammerne af diverse organisationer og fora.

Den kinesiske leder Xi Jinping og den russiske præsident sendte hinanden nytårshilsner med håbet om udvidet samarbejde.

»I det nye år har jeg til hensigt at arbejde hånd i hånd med Dem for at være med til at bevare tætte kontakter på højt niveau, styrke strategisk og politisk tillid, samarbejde om at integrere det Økonomiske Silkevejsbælte og EAEU [Eurasisk Økonomisk Union], og intensivere praktisk samarbejde«, lyder Putins budskab til Xi.

Xi Jinping har ligeledes til hensigt at gennemføre strategisk samarbejde i internationale anliggender og opretholde stabiliteten i det omfattende, strategiske partnerskab mellem Beijing og Moskva.

Putin »mindedes varmt det bilaterale møde under BRIKS-topmødet i Goa [Indien] og bekræftede sin beredvillighed til at fortsætte den meningsfulde dialog og det konstruktive, fælles arbejde for at styrke det russisk-brasilianske, strategiske

partnerskab«, sagde Kremls pressetjeneste. Han indbød også præsident Michel Temer fra Brasilien til at tage imod en »stående invitation til ham til at besøge Rusland som et statsbesøg«.

I sit budskab til Indiens præsident Pranab Mukherjee og republikkens premierminister Narendra Modi bemærkede Putin, at det forgangne år var succesfuldt mht. relationer mellem Rusland og Indien, og han udtrykte håb om, at 70-års jubilæet for etableringen af diplomatiske relationer mellem Rusland og Indien, som falder i 2017, »vil blive markeret gennem en optrapning af produktivt, bilateralt samarbejde inden for mange sfærer«.

Det russisk-sydafrikanske møde under BRIKS-topmødet i Goa bekræftede, at bilaterale relationer udviklede sig succesfuldt i en ånd af omfattende, strategisk partnerskab, sagde den russiske præsident i sin lykønskning til Sydafrikas præsident, Jacob Zuma.

I en nytårshilsen til den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan sagde Ruslands Vladimir Putin, at Ankara og Moskva vil fortsætte med at arbejde på »afgørende spørgsmål på den regionale og internationale dagsorden«. Putin sagde, at han er overbevist om, at de to lande »forsat vil arbejde produktivt sammen for at styrke bilaterale bånd og aktivt vil samarbejde omkring løsning af afgørende spørgsmål på den regionale og internationale dagsorden i begge landes interesse og i overensstemmelse med at sikre sikkerhed og stabilitet i Eurasien.«

FN's Sikkerhedsråd vedtager aftale om våbenhvile, som Rusland, Tyrkiet og Iran har mæglet

31. dec., 2016 – FN's Sikkerhedsråd har enstemmigt vedtaget et russisk forlæg til en resolution, der støtter våbenstilstanden, mæglet af Rusland og Tyrkiet, som den russiske præsident Vladimir Putin annoncerede den 29. december. Ifølge RT hilste Sikkerhedsrådets medlemmer aftalen, der var opnået med Rusland og Tyrkiet som mæglere, velkommen og understregede betydningen af dens »fulde og omgående implementering«.

Resolutionen udtrykker også støtte til »Ruslands og Tyrkiets indsats, og som tilsigter at stoppe volden i Syrien og lancere en politisk proces.« Rådets medlemmer understregede, at de ser mødet i Astana, Kasakhstan, som et vigtigt skridt hen imod en forsoning i den syriske konflikt. FN-organet genbekræftede ligeledes sin forpligtelse over for »den Syriske Arabiske Republiks suverænitet, uafhængighed, enhed og territoriale integritet« og gentog, at den eneste måde, hvorpå man kan løse den syriske konflikt, er ved at indlede en kompleks, politisk proces internt i Syrien.

I sine afsluttende bemærkninger ved mødet sagde Vitaly Churkin, Ruslands ambassadør til FN, til rådet, at den netop vedtagne resolution adresserer behovet for at overholde standsningen af fjendtlighederne, så vel som også mødet om en politisk afgørelse i Astana, hvor delegationer fra oppositionen og regeringen for første gang vil mødes ansigt til ansigt, under FN's mandat som udtrykt i FN's Sikkerhedsråds resolutioner 2254, 2268 og i andre dokumenter. »Alt dette, der er nedfældet i dokumentet, vedtog

vi i dag«, sagde Churkin.

»Det er en meget kompliceret proces«, fortsatte Churkin. »Alt, hvad vi er i stand til at opnå, er resultatet af enormt arbejde og arbejdskraft. Hvis I ikke ønsker at hjælpe med, så lad være med at komplicere tingene. Lad være med at så tvivl, lad være med at omfortolke, lad være med at gentage forældede klicheer, det hjælper ikke. Lad os arbejde seriøst, og vi vil i 2017 være i stand til at opnå en politisk afgørelse.« Han fortsatte med at sige, at, hvis alle medlemmer i Sikkerhedsrådet »fokuserer på det essentielle i sagen og tilsidesætter deres private interesser, så kan Rådet træffe vigtige beslutninger.«

Foto: Ruslands ambassadør til FN Vitaly Churkin taler i FN's Sikkerhedsråd den 31. dec., 2016, hvor aftalen om våbenhvilen i Syrien blev enstemmigt vedtaget.

Kondolencehilsen til Alexandrov Ensemblet og det russiske folk

Video: Medlemmer af New York City Schiller Institut borgerkor synger den russiske nationalsang uden for det Russiske Konsulat i New York fredag, til ære for ofrene for flystyrtet, mange af dem medlemmer af Alexandrov Ensemblet.

✖ Leder fra LaRouchePAC, 31. december, 2016 – På vegne af det Internationale Schiller Institut ønsker jeg at overbringe vores dybeste kondolence i anledning af det tragiske tab af 92 menneskeliv, der døde i flystyrtet på vej til Syrien. Denne ulykke er så meget desto mere årsag til sorg, fordi musikken

og den patriotiske ånd hos Alexandrov Ensemblets medlemmer ville have overbragt et budskab om håb til det syriske folk. Dette er en befolkning, der i fem år har været ofre for den kriminelle politik for regimeskifte og behandlet som bondebrikker i et geopolitisk skakspil, i en total overtrædelse af deres suverænitet.

Alexandrov Ensemblet har været et udtryk for de højeste, moralske værdier i Rusland og, som klassisk korsang generelt, taler til tilhørernes sjæl og skabende potentiale. Det er derfor ekstremt vigtigt, at den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu meddelte, at han nu indleder prøver for at udvælge de bedste talenter til fuldt ud at genrejse Alexandrov-koret.

At optræne sangstemmen er vigtigt for alle, eftersom en velplaceret stemme kan udtrykke komponistens kreative hensigt og tale direkte til den samme egenskab hos tilhørerne. Det repræsenterer derfor et uerstatteligt element i den harmoniske udvikling af karakteren. Lad mig derfor dele den idé med Dem, at man, ud over at genopbygge Alexandrov Ensemblet, opretter tusinder af Alexandrov-kor i skoler over hele Rusland for at ære Ruslands heroiske bidrag i befrielsen af Syrien og samtidig udbreder den opløftende virkning af at synge i kor til den unge generation.

Et nyt paradigme er i færd med at blive til, som det eksemplificeres af integrationen af den Eurasiske Union og det Nye Silkevejsinitiativ, og som etablerer en helt ny relation mellem nationerne. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner fra hver kultur for, at dette nye paradigme kan vokse til at blive en ny æra for civilisationen – kendskabet til det bedste fra en anden kultur vil føre til en kærlighed til denne kultur, og vil derfor erstatte fremmedfjendskhed og had med mere ædle følelser. I denne nye æra vil geopolitik blive overvundet for altid, og loyaliteten over for menneskehedens fælles mål vil etablere et højere niveau af fornuft. Det er grund til trøst for os alle, at flystyrtets

tragiske dødsofre bidrager med deres udødelighed til opbygningen af denne bedre verden.

Helga Zepp-LaRouche,

Præsident, Det Internationale Schiller Institut.

[Dette budskab blev modtaget på det Russiske Konsulat i New York om eftermiddagen, den 30. december, og efter anmodning ligeledes sendt til TASS.]

(2. januar 2017 – 440.000 mennesker har set videoen indtil nu!)

Foto: Alexandrov-koret og Yosif Kobzon synger i Warszawa, oktober, 2009.

Obama pålægger Rusland nye sanktioner, i en ødelæggelsesoperation i ellevte time

29. dec., 2016 – Her til aften meddelte præsident Obama, at USA ville udvise 35 russiske »efterretningsagenter« (diplomatisk personale), lukke to russiske områder i USA og pålægge økonomiske sanktioner, diplomatisk censur og offentlig »udhængning ved navn« som gengældelse for angivelig russisk hacking for at influere på det amerikanske valg. Iflg. rapporter fra nyhedstjenester inkluderer sanktionerne en udvidelse af en eksekutiv ordre fra 2015, der giver Obama mulighed for at straffe dem, der er indblandet i cyberangreb imod USA. Finansministeriet vil få mulighed for at indefryse

aktiver, tilhørende dem, der digitalt beskadigede afgørende amerikansk infrastruktur. FBI og Homeland Security udgav torsdag også en rapport, der angiveligt skulle forklare, hvordan de russiske hackerangreb fandt sted.

Svaret kom omgående. Moskva overvejer nu forholdsregler til gengældelse mod USA, sagde præsident Vladimir Putins talsmand, Dmitry Peskov. Han sagde, at de nye sanktioner er et eksempel på præsident Obamas »uforudsigelige« og »aggressive udenrigspolitik«, rapporterede Associated Press. Han beskrev ligeledes de nye forholdsregler som værende rettet mod at forsøge at »levere et slag mod nyvalgte præsident Donald Trumps udenrigspolitiske planer«. »Sådanne skridt fra en amerikansk administrations side, som kun har tre uger tilbage at arbejde i, har to formål: at yderligere beskadige russisk-amerikanske relationer, der i forvejen befinder sig på lavpunktet, samt selvfølgelig at levere et slag mod den tiltrædende præsidents udenrigspolitiske planer.«

»Vi har intet andet valg end at holde os til princippet om gensidighed«, sagde Peskov. Vladimir Dzhabarov, viceformand for den russiske Dumas udenrigspolitiske udvalg, sagde til det russiske nyhedsbureau TASS, at der vil blive taget »gensidige skridt« og tilføjede, »Den amerikanske ambassade i Moskva og, sandsynligvis, konsulaterne, vil også blive skåret ned.«

Konstantin Kosachev, formand for det russiske parlaments overhus' komite for udenrigsanliggender, blev citeret af RIA nyhedsagenturet for at sige, at Washingtons beslutning torsdag om at udvise 35 russiske diplomater repræsenterede »de sidste krampetrækninger hos dem, der er politisk døde«.

Putin annoncerer aftale om våbenhvile i Syrien; LaRouche giver sin vurdering

29. dec., 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin annoncerede under et transmitteret møde med forsvarsminister Sergei Shoigu og udenrigsminister Sergei Lavrov, at dokumenter for en våbenhvile er blevet underskrevet af syriske oppositionsgrupper og den syriske præsident Bashar al Assads regering. I dag kommenterede Lyndon LaRouche, at aftalen er usikker. »Man kan ikke regne med den, fordi Obama ikke er uskadeliggjort«, sagde han.

»Der er netop«, sagde Putin ved mødets start, »indløbet rapporter om, at, for flere timer siden var der en udvikling, som vi alle har set frem til og arbejdet så hårdt på. Tre dokumenter er blevet underskrevet. Et dokument er en våbenhvile mellem den syriske regering og den bevæbnede opposition. Et andet dokument omhandler en pakke af forholdsregler til at kontrollere våbenhvilen. Og så er der en erklæring om beredvillighed til at indlede fredsforhandlinger for en afgørelse af den syriske konflikt.« Rusland, Tyrkiet og Iran har påtaget sig forpligtelser til at garantere en fredelig afgørelse i Syrien. Aftalen er et resultat af Ruslands samarbejde med partnere i regionen, understregede Putin.

Putin gav klart udtryk for, at det virkeligt hårde arbejde begynder nu.

»Der er ingen tvivl om, at de opnåede aftaler er skrøbelige og kræver særlig opmærksomhed og assistance med bevarelse og udvikling som mål. Men det er ikke desto mindre et betydningsfuldt resultat af vores fælles arbejde, bestræbelser fra Forsvarsministeriet, Udenrigsministeriet og vore partnere

i regionen«, sagde han. »Som vi udmærket er klar over, så er de opnåede aftaler meget skrøbelige, de kræver særlig opmærksomhed og tålmodighed, en professionel fremgangsmåde over for disse spørgsmål og en konstant kontakt med vore partnere«, understregede Putin.

Iflg. Kremls udskrift præsenterede Shoigu Putin for en liste over de bevæbnede oppositionsgrupper, der er gået med til våbenhvilen, og som efterfølgende blev offentliggjort på Forsvarsministeriets webside sammen med et kort over deres fordeling. Han rapporterede, at Forsvarsministeriet, med Tyrkiet som mægler, brugte to måneder til at forhandle med de øverstbefalende for disse syv grupper, der udgør henved 60.000 kæmpere.

Lavrov rapporterede, at Udenrigsministeriet vil tage skridt til at sikre, at pakken af aftaler, der blev underskrevet, blev uddelt som officielle dokumenter i FN's Sikkerhedsråd, og at medlemmer af Sikkerhedsrådet bliver briefet og deres spørgsmål besvaret.

»Det er vigtigt at øge antallet af garantlande, og vi ønsker derfor på dette stadium at invitere vore egyptiske kolleger til at tilslutte sig disse aftaler«, sagde Lavrov. »Senere, på efterfølgende stadier, kunne vi sikkert også få andre nøglelande med indflydelse på begivenheder i Syrien involveret, lande som Saudi-Arabien, Qatar, Irak og Jordan.«

I Damaskus annoncerede den syriske arabiske hærsgeneralkommando en »omfattende« standsning af fjendtligheder, der skal træde i kraft ved midnat i dag, lokal tid.

»Kommandoen tilføjede, at terroristorganisationerne Jabhat al-Nusra og ISIS og hermed affilierede grupper er ekskluderet fra aftalen og påpegede, at våbenhvilen sker med det mål, at skabe passende betingelser for at støtte en politisk vej i den syriske krise«, rapporterede SANA. Underskriverne på oppositionens side inkluderer, som det rapporteredes af det

Russiske Forsvarsministerium, Ahrar al-Sham og Jaish al-Islam, de to største grupper, så vel som fem andre mindre grupper: Jaish al-Mujahideen, Faylak al-Sham, Suvar al-Sham, Jaish Idlib og Jabhat al-Shamiya.

Hvordan skaber man en renæssance?

Leder fra LaRouchePAC, 29. december, 2016 – Diskussionen mellem Lyndon og Helga LaRouche og Videnskabsteamet og Komiteen for Strategi tirsdag, 27. december, eksemplificerede processen, der karakteriserer en renæssance – og en nutidig, økonomisk genrejsning for USA. I denne dramatiske dialog kom den ene taler efter den anden frem med nye og varierende ideer – alle forskellige, men alle sammen fremprovokeret af en fælles, udtalt hensigt, og alle tenderende imod et implicit, fælles mål samtidig med at nære hinanden, som gnister af samme bål. Man bliver mindet om Platons beskrivelse af sin dialogmetode i skriftet »Syv breve«.

De var ligesom små strømme, der samledes i åer og sluttelig i store floder, altid ført frem af en usynlig, uhåndgribelig kraft. Hvilken kraft? Den største af alle kræfter: det selvopretholdende bekræftende, menneskehedens fælles mål. Hvordan går det til, at noget, som man på ét tidspunkt ikke engang troede eksisterede, senere kan blive formålet med ens liv? Kan blive den mission, hvis betydning langt opvejer ens eget liv?

En generel modsætning i hele diskussionen, og som er særlig skarp i nutidens USA, var modsætningen mellem »kultur« versus »produktivitet«, som fejlagtigt opfattes som indbyrdes

afvigende fra hinanden. Denne falske todeling går tilbage til Hegels løgnagtige skelnen mellem »Geisteswissenschaft« (humaniora) i modsætning til »Naturwissenschaft« (naturvidenskab) i det 19. århundrede. Det blev forværret af Bertrand Russells afskalning af videnskab, imod Einstein, med begyndelse i 1900. Franklin Roosevelt arbejdede med held på at overvinde det, indtil han i realiteten blev fjernet fra embedet af FBI, mens han endnu levede. Dernæst, efter Anden Verdenskrig, blev det yderligere opflammet af giften, der blev pumpet ud af Det britiske Imperiums Kongressen for kulturel frihed.

Kongressen for kulturel frihed i sit fulde omfang slog aldrig an i Sovjetunionen, selv om der var mange andre, alvorlige problemer; det er grunden til, at Friedrich Schiller synes mere respekteret i den sovjetiske satellitstat Østtyskland end i Vesttyskland. I sovjetisk tankegang var der altid overensstemmelse mellem produktivitet og det kulturelle niveau. Se den sovjetiske film fra 1972, »At tæmme ilden«, et stærkt fikționaliseret portræt af rumfartshelten S.P. Koroljov. Instruktøren Daniil Khrabrovitskij blev af censuren tvunget til at ændre næsten alle fakta og navne, men han lagde så meget desto mere vægt på visse grundlæggende sandheder. Allerede næsten i begyndelsen af filmen forsøger den russiske, videnskabelige rumfartspioner Konstantin Tsiolkovskij lidenskabeligt at forklare den unge Koroljov, hvordan og hvorfor hele landets »kulturelle niveau« må bevæges langt, langt fremad, hvis landets fabrikker skal kunne producere kosmiske raketter, kunstige satellitter (»sputniks«) og rumfartøjer.

Det meste af det, præsident Putin gør, reflekterer hans højere standpunkt om denne kamp for at opgradere russisk kultur, som det for eksempel reflekteres i hans konference ved årets afslutning.

Inden for rammerne af det nye, internationale paradigme, skabt af Vladimir Putin og det kinesiske lederskab, og efter

dumpningen af Bush-Obama-diktaturet, er en renæssance og en økonomisk genrejsning i USA – én og samme sag, set fra to forskellige synsvinkler – nu umiddelbart på dagsordenen, hvis vi handler for at frembringe dem.

Foto: Prima ballerina ved Bolsjoj-balletten i Moskva Maria Alexandrova varmer op i det historiske teater før en forestilling. Foto fra 2013.

Tyrkiet og Rusland enige om aftale for syrisk våbenhvile

28. dec., 2016 – Anadolu nyhedsagentur, den tyrkiske regerings pressetjeneste, rapporterer, at Rusland og Tyrkiet er blevet enige om en våbenhvile i Syrien, mellem syriske regeringsstyrker og oppositionsstyrker, og som kunne træde i kraft ved midnat, den 29. december. Våbenhvilen gælder ikke for terroristorganisationer og er inden for rammerne af FN's Sikkerhedsråds resolution 2254. Våbenhvilen vil bane vej for forhandlinger om en politisk afgørelse af konflikten, forhandlinger, der skal finde sted i Kasakhstans hovedstad, Astana, hvor Moskva og Ankara vil stå som garanter for afgørelsen.

TASS rapporterer, at Quadri Jamil, leder af Folkefronten for Forandring og Befrielse, og repræsentanter for »Moskva-gruppen« af den syriske opposition, tidligere sagde til TASS, at Astana-forhandlingerne mellem Damaskus og oppositionen vil finde sted i sidste halvdel af januar.

Forespurgt, om han kunne bekræfte Anadolus rapport om våbenhvilen, sagde Kremls talsmand, Dmitry Peskov, til reportere, »Jeg kan ikke besvare dette spørgsmål nu, jeg har

ikke tilstrækkelig information», rapporterer TASS i en separat dækning. Han bekræftede imidlertid, at »der foregår konstant kontakt med de tyrkiske kolleger for at drøfte forskellige former for en mulig dialog, der er planlagt til at finde sted i Astana. Dette foregår alt sammen i overensstemmelse med en søgen efter en politisk afgørelse i Syrien.«

Den tyrkiske udenrigsminister, Mevlut Cavusoglu, gik imidlertid senere videre med at bekræfte, at en aftale er nært forestående.

»Vi arbejder stadig på det. Det kunne blive effektueret hvad øjeblik, det skal være. Det handler om at udvide våbenhvilen. Vi arbejder også på en forhandlet, politisk løsning«, sagde han.

Aftalen er blevet forelagt både den syriske regering og oppositionsgrupperne og kunne træde i kraft snarest. Cavusoglu indikerede også, at diskussioner stadig foregår mht., hvem, der skal deltage i Astana-forhandlingerne, selv om han udelukkede deltagelse af PYD (Partiya Yekîtiya Demokrat, et kurdisk syrisk politisk parti).

Foto: I sidste uge mødtes den russiske udenrigsminister Lavrov (2. til venstre) med den tyrkiske udenrigsminister Cavasoglu (2. til højre) og den iranske udenrigsminister Zarif (højre) i Moskva for at drøfte krisen i Syrien. Onsdag meddelte tyrkiske statsmedier, at en våbenhvileaftale var opnået mellem Rusland og Tyrkiet, der støtter modstridende sider i konflikten.

Talsmand for Russisk

Udenrigsministerium: Rusland vil offentliggøre alle terroristgrusomheder i Aleppo

27. dec., 2016 – Talsmand for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, opfordrede i dag det internationale samfund til korrekt at vurdere beviserne for jihadisternes krigsforbrydelser i Aleppo.

»Syrrerne kom ud på gaden for at fejre byens befrielse og lykønskede hinanden med sejren og takkede de russiske og syriske soldater«, sagde hun. »Det var imidlertid en festdag med tårer i øjnene. Vi får fortsat kendskab til det, der fandt sted i Aleppo, da byen var kontrolleret af terrorister og ekstremister. Der er især fundet massegrave med resterne af dusinvis af mennesker. Og det har yderligere vist sig, at disse mennesker er blevet tortureret.«

»Der er al grund til at tro, at disse forfærdelige afsløringer vil fortsætte«, sagde Zakharova. Hun bemærkede, at »beviserne for disse forbrydelser vil blive overgivet til medierne af det russiske militær og offentliggjort«. »Vi håber, at det internationale samfund vil fremkomme med en upartisk vurdering af denne blodige nedslagtning, hvor syriske borgere har været underkastet tortur og vold af ekstremister og terrorister«, understregede hun.

Foto: Kvinder i Hanano, i det østlige Aleppo, fejrer kvarterets befrielse fra Nusra Fronts besættelse.

Putin har transformeret både Sydvestasien og Østasien hen imod udvikling; Vil Amerika følge trop?

28. december, 2016 – Mens Obama fortsat demonstrerer, at han er »politisk afdød«, som Lyndon LaRouche udtrykker det, og kaster tordenkiler fra sin politiske kiste, som om han stadig var »dræberkongen« fra før, udstedte nyvalgte Trump i dag et tweet, hvor han fordømte de »mange inflammatoriske udtalelser og vejspærringer«, som kommer fra Obama. Obama har meddelt, at han snart vil annoncere »forholdsregler til gengældelse« imod Rusland for fantasifostret med Putins angivelige tyveri af valget, i håb om, at han kan underminere Trump-teamets plan om at gøre en ende på galskaben.

Men, Putin har ikke spildt tiden med at fumle rundt med det amerikanske valg. Hele Mellemøsten er blevet transformeret af hans succesfulde intervention i Syrien, der har vendt stormløbet fra de saudisk-britisk sponsorerede terroristnetværk. Ødelæggelsesprocessen imod Irak, Libyen og Syrien – de tre stærkeste, sekulære, antiterrorist-nationer i området, er nu slut. Undervejs er der dukket beviser op allevegne for, at Obama har bevæbnet terroristerne – russiske sappører, der rydder miner fra det befriede Aleppo, annoncerede i dag fundet af et terrorist-våbenlager, proppet med amerikanske, tyske og bulgarske våben, mens den tyrkiske præsident Erdogan annoncerede, at han havde sikre beviser for USA's bevæbning af selve ISIS.

Men, hvad der er vigtigere, så har kombinationen af den russiske rolle i Syrien og Putins nylige besøg i Japan

transformeret begge områder og forenet dem bag kendsgerningen om et nyt paradigme, baseret på udvikling. Den østrigske mellemøstekspert Karin Kneissl kom i dag med den indsigtsfulde pointe, at Ruslands evne til at hjælpe den syriske regering med at knuse terroristtruslen på dramatisk vis blev fremhjulpet af Kinas »den bløde magts strategi« og bringer den Nye Silkevej ind i regionen og således skaber jobs for de millioner af unge mennesker, hvis fremtid var blevet tyvstjålet af Bush' og Obamas krige, og som skaber potentialet for, at de millioner af flygtninge kan vende tilbage til produktive beskæftigelser i deres hjemlande.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Putins højst succesrige besøg til den japanske premierminister Shinzo Abe i denne måned, hvor han igangsatte enorme, fælles udviklingsprojekter i det russiske Fjernøsten, og endda på de omstridte Kurilliske Øer, og som således forbereder vejen for en fredstraktat mellem Rusland og Japan.

»Dette er ikke blot en lokal aftale«, sagde LaRouche. »Det vil stimulere væksten ikke alene i hele Asien, men det vil stimulere hele verden.« Abe besøgte Pearl Harbor tirsdag sammen med præsident Obama, hvor førstnævntes udtalelser kun kunne forstås som en advarsel til USA om ikke at følge Obamas vanvittige konfrontation med Rusland, men derimod gå sammen med Japan og med Kinas Nye Silkevejsproces for at skabe et nyt paradigme for fredelig udvikling for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee (LPAC) er i færd med at forberede en opdateret rapport om »USA tilslutter sig Den Nye Silkevej – en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance«. Rapporten vil gennemgå det utrolige tempo, i hvilket udviklingsprojekter er blevet igangsat i hele verden i 2016, under Kinas Bælt-og-Vej-initiativ og dermed relaterede bestræbelser fra Ruslands og Indiens side, og fremlægge for det amerikanske folk, og Trump-teamet, at USA kan og må deltage i denne revolutionære proces. Ikke alene kan en genoplivet amerikansk industri i stor stil bidrage til disse

globale projekter, men den smuldrende, amerikanske infrastruktur kan også selv blive genopbygget, med nye, storstilede projekter inden for vand, transport, et genoplivet rumprogram og videnskabelig udforskning på den menneskelige videns fremskudte grænser.

Magten hos det finansielle oligarki, der har påtvunget verden sin vilje, har nu mistet kontrollen over det meste af verden uden for de transatlantiske nationer, og dets magt dér står nu på højkant. Deres finansielle kartellers bankerot kan ikke længere udskydes, og deres befolkninger er i en tilstand af oprør, som de miskrediterede oligarker afviser som »populisme«. Raseriet imod deres onde nedskæringspolitikker, og imod deres fremstød for krig imod Rusland og Kina, er åbenbart overalt i Vesten. Dette raseri må finde sit fokus i positiv hævde af sund fornuft, baseret på fremgangsmåden med LaRouches Fire Love: underkast kartellerne konkursbehandling iflg. Glass-Steagall; skab nye kreditinstitutioner efter Hamiltons model; målret kreditudstedelse til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur; og stimuler vore borgeres kreative evner, for at virkeliggøre fusionskraft og rumforskning, og for skabelse af en fremtid i overensstemmelse med menneskeværdet.

Foto: Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) ved NASA's Johnson Space Center, (Houston), i januar 2016. Se hendes artikel:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=11543>

Afrika har presserende behov

for, at Amerika atter bliver stort

Et nytårsbudskab til nyvalgte præsident Trump og det amerikanske folk.

Af R.P. Tsokolibane, LaRouche-bevægelsen, Sydafrika.

23. dec., 2016 – Mit navn er Phillip Tsokolibane, talsmand for LaRouche-bevægelsen her i Sydafrika. Med min hilsen til Dem, nyvalgte præsident Donald J. Trump, og til det amerikanske folk, mener jeg at give udtryk for mine sydafrikanske medborgeres, og alle afrikaneres, håb for Deres succes.

Hr. Trump: De indtager embedet på en international bølge af folkelig modstand mod, og afvisning af, den magtfulde elite, der har kontrolleret det kollapsende, transatlantiske finansimperium og dets mislykkede politik, som har efterladt det meste af verden, inklusive store dele af Deres egen nation, i økonomisk ruin. Præsident Barack Obamas to embedsperioders vildledelse har bragt Amerika ud på randen af militær konfrontation og mulig atomkrig med Rusland og Kina, hvilket ingen mentalt rask person ønsker. Obama har lanceret krige for regimeskift og støttet og bevæbnet terrorister og således myrdet befolkninger i en grad, der svarer til folkemord, over hele planeten. Jeg kan fortælle Dem ligeud, at USA under Barack Obama, hans klon (og Deres besejrede modstander) Hillary Clinton, samt Bush-klanen, hvis politik Obama kopierer, spottes i hele verden og her i Afrika for denne politik, og han støttes kun af det døende, angloamerikanske imperiums lakajer.

Men, med udgangspunkt i Øst, og under direction af præsidenterne Putin i Rusland og Xi i Kina, kommer der betydningsfulde initiativer, der, hvis de bliver forstået korrekt, og De selv og det amerikanske folk tilslutter sig

dem, kan omstøde forbandelsen med en Obama, som i realiteten ikke er andet end en marionet for det onde britiske monarki og dets oligarkiske følge. Vi har nu, i bogstavelig forstand, mulighed for at opbygge en ny fremtid for menneskeheden – en fremtid, der hurtigt kan føre til en ny æra med samarbejde mellem nationer – og som således gør en ende på geopolitik og en konkurrence, der sætter folk og nationer op imod hinanden, til fordel for de degenererede monetarister og deres pengeimperium. Vi må gøre hele menneskeheden rig i en fremtid med kreative opdagelser, med gennembrud inden for videnskab, der vil være drivkraft for civilisationen som helhed hen imod kæmpe spring for fremskridt.

En sådan verden kunne indtil for nylig kun store mænd drømme om, såsom jeres egen Martin Luther King, Jr., og vores fader, Nelson Mandela, men som Wall Street og City of London konspirerede om at knuse.

Skabelsen af BRIKS-alliancen, af hvilken mit land er det stolte medlem, med dets forpligtende engagement til at udstede massive mængder kredit til det, der kaldes storstilet 'infrastruktur-udvikling', som i Kinas 'Bæltet-og-Vejen', er podekrystallen til et nyt, globalt system, et system, der gør en ende på den påtvungne underudvikling i Afrika og andetsteds. Denne politik er helt igennem amerikansk i sin oprindelse og er baseret på Det Amerikanske System for Fysisk Økonomi, som blev udarbejdet af jeres første finansminister, den store Alexander Hamilton (se hans Fire Rapporter til Kongressen)[1]; han forstod, at al værdi skabes gennem den uophørlige forbedring af den produktive, menneskelige arbejdskraft. Det er den førende, moderne fortaler for Hamiltons system, verdens førende fortaler for fysisk økonomi, statsmanden Lyndon LaRouches udtrykkelige politik.

Lyndon LaRouches moderne 'opdatering' af Hamilton, som fremlægges i hans 'Fire Love', afviser det monetaristiske systems behandling af mennesker som dyr, som en hjord, der skal udtyndes af en selvudnævnt elite, og gør i stedet den

uophørlige realisering af menneskets skabende potentiale til universets fremmeste kraft for forandring til det gode. Regering – alle regeringer – må handle ud fra det princip, som er omdrejningspunktet i jeres egen Forfatning: at al politik må tjene det almene vel, nu, ved at handle nu for at forbedre de fremtidige vilkår for alle mennesker, og ikke blot for en dekadent, oligarkisk elite.

Det, som kineserne og russerne i realiteten foreslår, er en politik for gensidig fordel og forbedring, der tjener princippet om det almene vel, hvis moderne forsvar kan spores direkte til det arbejde, som hr. LaRouche og hans hustru, 'Silkevejsladyen', Helga Zepp-LaRouche, har udrettet i løbet af de sidste 50 år. Som jeg sagde, så er dette i realiteten en 'amerikansk' politik i traditionen efter Hamilton, Henry Carey, Abraham Lincoln og, i sidste århundrede, Franklin Roosevelt og John Kennedy.

Det er i sandhed ikke blot i Amerikas virkelige interesse, men også dets historiske mission, som er testamenteret os af Hamilton og jeres grundlæggende fædre, for at lede den globale revolution imod britisk monetarisme og dets kvægrøgter-politik, hvilken sidstnævnte politik uvægerligt fører til befolkningsmæssig kollaps, fordi en sådan anti-human økonomi aldrig vil kunne støtte og opretholde selv det nuværende befolkningsniveau, især under et finanskollaps' betingelser. I dag konfronteres Afrika, med mindre en sådan politik omstødes, med et overlagt og forudsigeligt folkemord på en skala, der ville gøre den britisk-skabte, unaturlige skabning, Adolf Hitler, grøn af misundelse. Vi i Afrika anser de nye initiativer, der kommer fra BRIKS-medlemmerne Rusland og Afrika, for anvendelse af kernekraft og anden infrastruktur, som værende ikke blot ønskværdige, men afgørende for vores overlevelse.

Men hvis vi skal finde vej til en fremtid med fred og fremgang, må vi henvende os til Dem, hr. Trump, og til Deres store, amerikanske republik, og kræve, at I også er med til at

løfte os bort fra afgrunden, der vinker forude. Vi afrikanere trygler ikke. Vi beder ganske enkelt om, at I atter påtager jer den storhedens kappe, som jeres nation skabtes til at bære, i en revolution mod trældom for britisk imperialism. Lad Amerika, sammen med verdens andre store, kontinentale magter, Rusland og Kina, slutte sig til at sætte menneskets kreative udvikling i centrum for en ny æra med fred og udvikling, og vi vil få begge dele.

I 1980'erne, da Lyndon LaRouche stillede op til præsident for jeres nation, fremlagde han et budskab over tv, der beskrev en fremtidig koloni for jordboere på Mars, anført af en kvindelig, amerikansk forsker. Dette udtryk for en mission for menneskeheden blev knust af de successive Bush-regeringer og deres klon, Obama-regeringen, som har ødelagt jeres bemandede rumprogram. Men tiden er inde til atter at drømme store drømme og til at anbringe mennesket uden for og væk fra denne lille planet og ind i universet, i søgen efter nye opdagelser og ny viden. Det er mit håb, at, med hjælp fra det amerikanske folk, kan denne 'kvinde på Mars' blive afrikaner!

Idet vi rækker hånden frem til venskab, forstår vi afrikanere – især på denne tid af året, hvor vi reflekterer over vores menneskelighed og menneskets grundlæggende godhed – at jeres hjælp til os, og til andre i verden, der har hjælp behov, også vil hjælpe jeres egen nation, ikke alene i et partnerskab for økonomisk udvikling, men på et spirituel plan, idet vi alle bliver bedre mennesker. Det er således i ånden af denne universelle tid, at vi søger 'fred på Jord, og i menneskene velbehag', i hele verden.

Jeg sender således mine hilsner til det amerikanske folk og minder dem om, at verden har brug for, at I bliver det store folk, som Hamilton, Lincoln, Franklin Roosevelt og Kennedy opfordrede jer til at være. Og jeg rækker hånden frem til Dem, nyvalgte præsident Trump, i venskab fra Afrika, og ønsker Dem succes med deres ofte erklærede mål, atter at gøre Amerika til den store nation, som var meningen med den, og som den må

blive igen.

Ramasimong Phillip Tsokolibane, 23. december, 2016.

Foto: Fra BRIKS-topmødet i Brasilien, 2014: Statslederne Vladimir Putin, Rusland; Narendra Modi, Indien; Dilma Rousseff, Brasilien; Xi Jinping, Kina; Jacob Zuma, Sydafrika. Dilma Rousseff blev afsat ved et politisk kup i 2016; alle de øvrige er fortsat deres nationers ledere.

[1] Se hovedartiklen: 'Nyt kreditsystem', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=15409>

Putin vært for møder i det Højeste Eurasiske Økonomiske Råd og CSTO's Kollektive Sikkerhedsråd

26. dec. 2016 – I dag i Skt. Petersborg sagde den russiske præsident Vladimir Putin til mødet i det Eurasiske Økonomiske Råd (der inkluderede statshoveder fra Armenien, Kasakhstan og Kirgisistan), at de havde »opnået nogle vigtige resultater med vores indsats for at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU)«. Han sagde, at »en af EAEU's hovedprioriteter er at etablere et favorabelt forretningsklima med det formål fuldt ud at udvikle vore landes produktion og teknologiske potentiale«. Han sagde, at et fælles marked for medicin og medicinske varer trådte i kraft i år, og nu har man en aftale om konceptet for et fælles marked for gas, olie og

olieprodukter i år 2025. De vil også arbejde for »at etablere et fælles finansmarked i år 2025«. Putin afsluttede med at bemærke: »Vi har underskrevet en frihandelsaftale med Vietnam, som I ved. Israel, Indien, Iran, Singapore og Egypten har alle udtrykt interesse for lignende relationer. Vi arbejder sammen med Folkerepublikken Kina.«

I efterfølgende kommentarer til pressen tilføjede chef for den Eurasiske Økonomiske Kommission, Serzh Sargsyan: »Præsidenterne for fire lande har godkendt et forslag om, at det er nødvendigt at lancere forhandlingsprocessen [om skabelse af en frihandelszone] med Iran, Egypten, Indien og Singapore. Vi vil påbegynde en intensiv forberedelsesproces for underskrivelse af aftaler med disse lande.« Kirgisistan underskrev ikke denne del af aftalen, udtalte han, men tilsluttede sig de andre med underskrivelse af en aftale om en ny toldkodeks.

Under mødet i CSTO (Collective Security Treaty Organization) sagde Putin: »Vi ved, hvor urolig situationen er i mange dele af verden. Antallet af arnesteder for spændte situationer falder ikke, og årtier gamle konflikter er ikke løst til vores tilfredsstillelse. Problemet med Afghanistan, Mellemøsten, Syrien, f.eks. og andre steder ... Antallet af problemer er ikke for nedadgående.«

Foto: Kasakhstans præsident Nursultan Nazerbajev mødtes med Ruslands præsident Vladimir Putin på sidelinjen af møderne i det Eurasiske Økonomiske Råd den 26. dec., 2016, i Skt. Petersborg, for bl.a. at drøfte Bajkonur kosmodromen, som Rusland lejer af Kasakhstan.

Russisk TU154 styrter ned på vej til Syrien

25. dec., 2016 – Et TU154-fly fra det Russiske Forsvarsministerium med 92 mennesker om bord, som var på vej til Syrien, styrtede ned i Sortehavet kort tid efter, at det havde tanket op i en lufthavn i feriebyen Adler, nær Sotji. Alle ombord blev dræbt.

Den russiske præsident Vladimir Putin har beordret premierminister Dmitry Medvedev til at oprette og lede en regeringskommission for at efterforske flystyrtet. Efterforskningskomiteen (svarer til russisk FBI) meddelte, at man havde indledt en kriminalretslig undersøgelse, baseret på »overtrædelse af regler for flysikkerhed eller forberedelse«, iflg. TASS.

Forespurgt, om en terrorhandling var en mulighed, sagde transportminister Maxim Sokolov i Sotji, at efterforskerne undersøgte alle muligheder, iflg. AP.

Frem til 10:00 EST var ligene af 10 ofre blevet samlet op af et redningsskib. »Et eftersøgningsområde på 10,5 km² er blevet oprettet«, sagde en ministeriel talsmand i en erklæring.

Flere end 3.000 mennesker, inklusive dykkere og piloter, deltager i eftersøgningen efter styrtet i Sortehavet, sagde Forsvarsministeriet. »Syvogtyve skibe, 37 dykkere, 4 helikoptere, ubemandede luftfartøjer og remote-opererede dybvandsfartøjer deltager i eftersøgningen. Flere end 100 dybvandsdykkere med specialudstyr vil snarest blive sendt af sted til ulykkesstedet«, sagde Ministeriet.

Blandt de 8 mandskaber og 84 passagerer befandt sig 60 medlemmer af Alexandrov Ensemble, kendt som den Røde Hørs Kor, samt dansere, der alle var på vej fra Moskva til Hmeymim-luftbasen i Syrien for at deltage i nytårsfestlighederne.

Med om bord var også den administrerende direktør for Spravedlivaya Pomoshch (Fair Aid) velgørenhedsfonden, Elizaveta Glinka, i den russiske offentlighed bedre kendt som dr. Liza, samt soldater og reportere.

Ikke et ord fra Obama, selv om USA's ambassadør til Rusland overbragte kondolencehilsener.

Foto: Sotji, 25. dec., 2016 – Et eftersøgnings- og redningshold på ulykkesstedet, hvor et russisk TU154 med 92 mennesker om bord styrtede ned. [Artur Lebedev/TASS]

**Hvilken overraskelse:
Vladimir Putin
leder menneskehedens
omorganisering
af sig selv mod de nye
missioner,
som Lyndon LaRouche har
fremsat**

Leder fra LaRouchePAC, 25. december, 2016 – Imellem Rusland, Tyrkiet og Iran er der dybe uoverensstemmelser; de støtter endda modstridende styrker i Syrien. Og alligevel er de tre kommet sammen for at afslutte kampene i Aleppo – et afgørende vendepunkt. Som det næste er det deres plan at møde i forhandlinger mellem den syriske regering og oppositionens

repræsentanter; forhandlinger, som en fjerde partner – Kasakhstan – skal være vært for.

Dette kom som en overraskelse for alle, med undtagelse af Vladimir Putin selv og Lyndon og Helga LaRouche – men denne form for overraskelser har i realiteten i mange år været markant for Vladimir Putins karriere. Vi har allerede set det i »Traktaten for godt venskab og samarbejde mellem naboer, mellem Folkerepublikken Kina og den Russiske Føderation«, fra 16. juli, 2001. Traktatens 25 punkter opstiller krav om »en fair og fornuftig, ny, international orden«, og om at »løfte relationerne mellem de to lande op til et helt nyt niveau« og afgør, »at venskabet mellem vore to folk vil fortsætte i alle fremtidige generationer«. Hver af parterne har forpligtet sig til aldrig at gå med i en alliance, der truer den anden part; aldrig at rette deres missiler imod hinanden; og omgående at rådføre sig med hinanden, hvis en af parterne trues af aggression.

Dette var to lande, der havde kæmpet mod hinanden, med våben i hånd, i 1969.

Traktaten påtænker også en opgradering og udvidelse af systemet med kinesisk-russiske, interguvernementale kommissioner, som præsident Putin ivrigt har fremmet. Der er p.t. flere end et dusin sådanne kommissioner således, at en stor del af hver af de to regeringer uafbrudt rådslår med den anden regering for at glatte uoverensstemmelser, hvoraf mange er alvorlige. »Men vi finder altid en løsning«, sagde Putin.

Shanghai Samarbejdsorganisationen, SCO, var en udløber af denne traktat fra 2001 og de forhandlinger, der førte til traktaten. I løbet af de 40 år, hvor der har fundet forhandlinger sted om den russisk-kinesiske grænse og dennes demilitarisering, er der opstået tre nye, uafhængige, centralasiatiske stater på grænsen til Kina, og som afløser det forhenværende Sovjetunionen. Dette var med til at skabe betingelserne for dannelsen af SCO som, oprindeligt, en

organisation bestående af Kina, Rusland og centralasiatiske stater, og som havde til formål at opretholde sikkerhed i og omkring Centralasien.

På lignende måde har Putins geni vist sig i skabelsen af BRIKS, endnu en grundpille i det nye, fremvoksende, globale arrangement sammen med de ovenfor anførte organisationer. Her ser man klare påvirkningen fra Putins forgænger, nu afdøde Jevgenij Primakov. Men selve Putins rolle ville have været utænkelig uden Lyndon og Helga LaRouches årtier lange lederskab, udøvet gennem det Strategiske Forsvarsinitiativ i 1977 og de efterfølgende år, og gennem initiativet med den Eurasiske Landbro, som de udarbejdede i kølvandet på Berlinmurens fald, og som nu har udviklet sig til det verdensomspændende initiativ fra den kinesiske regerings side under præsident Xi Jinping, kaldet »Bælt-og-Vej«.

Foreningen af disse organisationer og initiativer, der er forbundet med Vladimir Putin og med Xi Jinpings »Bælt-og-Vej«, definerer det aktuelle, historiske øjeblik som værende fuldstændigt enestående og uden fortilfælde. Det fremgår klart, som Helga Zepp-LaRouche siger, at det nu er muligt at gøre det forbi med geopolitik. Vi har en klar opgave, og den er uerstattelig. Fuldstændig uerstattelig.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping stiller op til fotografering i forbindelse med et af de seneste års mange møder for styrkelse af partnerskab og økonomisk udvikling i begge lande. Her fra 2015.

Putin: Nutidens amerikanske

Demokrater får Roosevelt til at vende sig i sin grav; Hilser konstruktive relationer med ny administration og nye Demokrater velkommen

23. dec., 2016 – I dag benyttede Vladimir Putin en udveksling med journalist Jevgenij Primakov, barnebarn af den store premierminister Primakov, som anledning til at formidle et budskab til amerikanske borgere og ledere om, at konstruktive relationer mellem USA og Rusland kan og må genopbygges, som mange amerikanere også ønsker. Hans budskab kom inden for rammerne af en bidende fremstilling af det Demokratiske Obama/Hillary-partis dårlige tabere, der søger at splitte USA, og som giver Rusland skylden for deres fiasko. Som modstykke fremhævede den russiske præsident sådanne »fremragende Demokrater i amerikansk historie« som Franklin Roosevelt, der forenede sit land i de vanskeligste af tider.

Putins bemærkning om, at FDR »ville vende sig i sin grav« over nutidens Demokrater skabte omgående overskrifter, selv i amerikanske medier.

Primakovs livlige spørgsmål kom under Putins årlige maraton-pressekonference ved årets afslutning, der også blev udsendt med engelsk oversættelse. Primakov bad Putin om at kommentere, hvilket nyt, globalt landskab, der kunne vokse frem af denne periode med fundamentale forandringer, hvor folk stemmer »imod gamle, politiske koncepter og gamle eliter ... som folk er dødtrætte af«, med henvisning til Brexit og Trumps valgsejr. Primakov spurgte Putin om Barack Obamas bemærkning under

dennes sidste pressekonference om, at »at 37 % af Republikanere har forståelse for Dem [Putin], og hvis han hørte dette, ville Ronald Reagan have vendt sig i sin grav« og tilføjede skælmsk, at vestlige journalister fortæller os, at De har magt til at manipulere verden, udpege præsidenter og gribe ind i valgprocesser både her og der«.

Putin svarede det følgende:

»Jeg har kommenteret dette spørgsmål ved flere lejligheder. Hvis I gerne vil høre det en gang til, kan jeg sige det igen. Den nuværende amerikanske administration og ledere af det Demokratiske Parti forsøger at lægge al skylden for deres fiaskoer på udefra kommende faktorer. Jeg har nogle spørgsmål og nogle tanker med hensyn hertil.

Vi ved, at ikke alene tabte det Demokratiske Parti præsidentvalget, men også Senatsvalget, hvor Republikanerne har flertallet, og valg til Kongressen (Repræsentanternes Hus), hvor Republikanerne også har kontrollen. Gjorde vi, eller jeg, også det? Vi har måske fejret dette på resterne af et 1600-tals kapel, men var det os, det ødelagde kapellet, som talemåden lyder? Dette er ikke sådan, tingene i virkeligheden er. Dette viser alt sammen, at den nuværende administration konfronteres med spørgsmål om hele systemet, som jeg sagde på et møde i Valdai Klubben.

Det forekommer mig, at der består et svælg mellem elitens version af, hvad der er godt og dårligt, og så versionen hos dem, vi i tidligere tider ville have kaldt de brede folkemasser. Jeg opfatter ikke støtte til den russiske præsident hos mange Republikanske vælgere som en støtte til mig personligt, men ser det i dette tilfælde snarere som en indikation på, at en væsentlig del af det amerikanske folk har lignende synspunkter til fælles med os, mht. den måde, verden er organiseret på, hvad vi burde gøre og de fælles trusler og udfordringer, som vi konfronteres med. Det er godt, at der er mennesker, der sympatiserer med vore synspunkter om

traditionelle værdier, for dette udgør et godt fundament, på hvilke relationer kan bygges mellem to så magtfulde lande som Rusland og USA, og opbygge dem på basis af vore folks gensidige sympati.

De ville stå sig bedre ved ikke at tage deres tidligere statsmænds navn forfængeligt, selvfølgelig. Jeg er ikke så sikker på, hvem, der ville vende sig i sin grav lige nu. Det forekommer mig, at Reagan ville være lykkelig over at se sit partis folk vinde overalt og ville hilse velkommen valgsejren hos den nyvalgte præsident, som så dygtigt indfangede den offentlige stemning, og som tog præcis denne retning og fortsatte helt til slutningen, selv, når ingen – undtagen os – troede på, at han kunne vinde. [Applaus]

Men de fremragende Demokrater i amerikansk historie ville sandsynligvis vende sig i deres grav. Roosevelt ville i hvert fald, for han var en exceptionel statsmand i amerikansk historie og i verdenshistorien, der vidste, hvordan nationen skulle forenes, selv under den Store Depressions mest dystre år i slutningen af 1930'erne og under Anden Verdenskrig. Men nutidens administration splitter tydeligvis nationen. Opfordringen til valgmændene om ikke at stemme på nogen af kandidaterne og, i dette tilfælde, ikke at stemme på den nyvalgte præsident, var ganske enkelt et skridt henimod en splittelse af nationen. To valgmænd besluttede ikke at stemme for Trump, og fire for Clinton, og også her tabte de. De taber på alle fronter og leder efter syndebukke, som de kan give skylden. Jeg mener, at de krænker deres egen værdighed. Det er vigtigt at vide, hvordan man taber nådigt.

Men mit virkelige håb er, at vi kan opbygge forretningsmæssige og konstruktive relationer med den nye præsident og med det fremtidige Demokratiske Partis ledere også, for dette er i begge landes og folks interesser.«

Putin er nøglen i denne krise, og Trump afviser anti-Putin hysteriet

Leder af LaRouchePAC, 23. december, 2016 – De neokonservative i USA, inklusive Obama og hans controllers, flipper ud over, at det lækede Trump-Pentagon overgangsmemo ikke opregner Rusland som den første, eksistentielle trussel mod USA, på trods af tågesnakken fra nogle af de højtplacerede inden for det amerikanske civile lederskab under Obama. »I årevis har topregeringsfolk i Forsvarsministeriet og efterretningssamfundet nævnt Rusland som den største trussel på grund af dets enorme atomarsenal, sofistikerede cyber-kapaciteter, sit nyligt moderniserede militær og beredvillighed til at udfordre USA og dets allierede i Mellemøsten, Østeuropa og andre områder«, lyder det samstemmende i *Foreign Policy Journal* i en artikel, udlagt den 20. dec. General Joseph Dunford, den nuværende amerikanske generalstabschef, har endda nævnt Rusland som den største trussel mod USA foran ISIS, Iran og Nordkorea!

Vi citerer Myra Ricardel, en af den nyvalgte præsident Donald Trumps overgangsfolk i Pentagon, i et memo, der siger, at Trumps prioriteringer inden for forsvaret er:

1. Udvikling af en strategi til at besejre ISIS;
2. Opbygning af et stærkt forsvar;
3. Udvikling af en omfattende cyber-strategi; og
4. Finde større effektivitet i Forsvarsministeriet.

Rusland nævnes ikke.

Realiteten er den, at alt, hvad Washingtons udenrigspolitiske etablissement og det amerikanske militær har gjort for en omdirigering imod Rusland, frygter dette etablissement kunne blive omstødt af en Trump-administration, der ønsker bedre relationer med Moskva.

I dag påpegede Lyndon LaRouche, at nøglen til den aktuelle, strategiske og økonomiske krise ligger hos personen Putin. »Putin gjorde det rigtige«, sagde LaRouche. »Putin generelt, og hans team, gør det rigtige.« Alt imens han måske ikke forstår alting, »så er alt, hvad der er af betydning, noget, som Putin er sig bevidst – eller vil blive sig bevidst.«

Ved at udmanøvrere Obama i Syrien har Putin demonstreret, at terrorisme kan besejres ved at arbejde inden for international lov og med suveræne regeringer, og afsløre herved Obamas kriminelle alliance med de britisk og saudisk sponsorerede terrorister, med det formål at opnå sin kriminelle politik med »regimeskifte«.

LaRouche pegede også på mordet på den russiske ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, kort tid efter, at Obama havde truet Putin og Rusland med »gengældelse«, som en faktor, der bør efterforskes. »Jeg mener, at advarslen om det, vi så med mordet, der fandt sted, giver et fingerpeg om det, vi skal bekymre os om«, sagde LaRouche. »Spørgsmålet er ikke, hvad Putin foretager sig, men hvad han har til hensigt at foretage sig – ved at få et kompetent skøn over, hvad han vil gøre. Det er nøglen.«

Hver generation bør fokusere

**på en total revolution i den
måde,
hvorpå menneskeheden fremstår
som art.**

LaRouchePAC Internationale Webcast, 23. december, 2016

Vi befinder os på tærsklen til jul; og vi mente, at det var meget vigtigt at få en diskussion i aftenens show, for vi har en ekstremt intens og vigtig politisk situation i øjeblikket. Vi håber, I alle har en fornemmelse af, hvor vigtige de umiddelbart forestående timer og dage er, og at I ikke er for optaget af julehøjtidelighedens festligheder.

På trods af de massive, falske nyheder, der i øvrigt kendes som de etablerede medier; på trods af de ting, vi dér hører, så er der i øjeblikket et betydningsfuld historisk og strategisk skifte i gang på globalt plan.

For blot at sætte fokus på ét element i dette, så er man i stor stil flippet ud over det faktum, at et lækket overgangsmemo fra Pentagon, fra den tiltrædende Trump-administration, udtrykkeligt ikke opregner Rusland som en eksistentiel trussel mod USA. Alene dette er en lille, men betydningsfuld indikation på den type overgang, vi ser. Der er mange spørgsmålstejn omkring Trump-administrationen, men det, der ganske klart er fremgået, er, at han har til hensigt at tage hele denne geopolitiske trussel om Tredje Verdenskrig af bordet. Dette er endnu en indikation på, at han ikke er indstillet på at spille hele dette Obama-Hillary Clinton, geopolitiske spil, der går helt tilbage til George Bush-administrationen, gående ud på at forsøge at true, underminere

og ødelægge Rusland og Kina i forsøg på at opretholde en eller anden form for anglo-amerikansk globalt herredømme. Dette skræmmer livet af Obama og folkene bag ham i USA, i Europa, i London og lignende steder. Det skaber på den ene side en åbenlys, klar mulighed; men også en temmelig spændt og farlig situation. For blot et par dage siden advarede hr. Larouche udtrykkeligt om, at i denne periode, selv, når det ser ud, som om vi er tæt på Trumps indsættelse, så befinder vi os stadig væk i en meget farlig overgangsperiode; og Obama sidder dér som en dræber, en morder, der har begået mord i hele verden, ødelagt nationer i hele verden, dræbt amerikanere, fuldstændigt revet forfatningsmæssige forholdsregler i stykker, og sådanne ting. Dér sidder, han, stadig i embedet, stadig ved magten. Og blot umiddelbart herefter så vi, næsten efter bogen, en bølge af handlinger af en terroristisk art over hele planeten. Der var terrorhandlingen i Tyskland, der stadig er årsag til udbredt hysteri dér, med ubesvarede spørgsmål mht., hvad det var, der rent faktisk fandt sted. Og selvfølgelig, mordet på den russiske ambassadør i Tyrkiet, som var en direkte trussel mod hele den operation, der med held køres af Putin, for at bringe stabilitet og en reel bekæmpelse af reel terrorisme i dette område, i sammenhæng med en række andre terrortrusler og forsøg på aktioner i hele verden. Det er næsten efter bogen, at denne kaos-operation så bryder ud.

Men i aften vil vi diskutere noget, der er mere gavnligt. Mike [Billington] vil gå mere i dybden med, hvor verden i realiteten er på vej hen, og kunne være på vej hen; under forudsætning af, at vi kan grundfæste dette strategiske skifte; samt, hvorfor planetens nye direktion, under lederskab af Putin, Kina og allierede kræfter, virkelig er i færd med at omstøde dette historiske paradigme, der frem til i dag har knust verden i årtier.

**EVERY GENERATION SHOULD BE FOCUSSED ON A COMPLETE REVOLUTION
IN THE VERY NATURE OF MANKIND!**

LaRouche PAC Webcast, Dec. 23, 2016

BENJAMIN DENISTON: Hi! Welcome to the LaRouche PAC Weekly Report for December 23, 2016. My name is Benjamin Deniston; I'll be hosting the discussion today. We're happy to be joined by Mike Billington of {Executive Intelligence Review} here in the studio; and over Google Hang-outs, we have Diane Sare, leader of the LaRouche PAC Policy Committee joining us from the New Jersey-New York area.

So today we have, I think, a rather exciting and important discussion. We're here on the eve of Christmas Eve; and we thought it was very important to do a show today and have a discussion, because this is an extremely intense and important political situation right now. We hope all of you have a sense of the importance of the situation in the immediate hours and days right now; and are not too swept up in the festivities of the holidays. Despite the massive fake news operation, otherwise known as the mainstream media, despite what you're hearing from that, there is a major historical and strategic shift underway right now globally.

I think just to highlight one element of this, there's been a major freak-out around a leaked Pentagon transition memo from the incoming Trump administration, which explicitly does not list Russia as an existential threat to the United States. This alone is one more small but important indication of the type of transition we're seeing. There's a lot of questions around the Trump administration, but what's been absolutely clear consistently is that he is looking to take this entire geopolitical threat of World War III off the table. This is just

another indication showing that he is not willing to play this Obama-Hillary Clinton going back to the George Bush administration, geopolitical game of trying to threaten, undermine, and destroy Russia and China to try and maintain some kind of Anglo-American global hegemony. This is completely terrifying Obama and the people behind him in the United States, in Europe, in London and related places. This is creating on the one side obviously a clear opportunity; but also a rather tense and dangerous situation. It was just a few days ago that Mr. LaRouche emphatically warned that in this period, even if it seems like we're close to the inauguration of Trump, we still have a very dangerous transition time; and you have Obama sitting there as a killer, as a murderer, who has committed acts of murder around the world, destroyed nations around the world, killed Americans, completely ripped up Constitutional measures and those grounds. And he is sitting there, still in office, still in power; and it was only in the immediate hours and days after that that you had almost by the book, a wave of terrorist-type activity launched all over the planet. You had this terrorist event in Germany, which is still creating major hysteria over there, and there are still major questions about what actually happened with that operation. You obviously had the assassination of this Russian ambassador in Turkey, which was a direct threat to the entire operation that's been run successfully by Putin to bring stability and an actual fight against real terrorism in that region in connection with a series of other terrorist threats and attempted actions around the world. It's almost a by the book response of this chaos operation blowing up.

But what we're going to discuss more today is going to be very useful. Mike is going to put some depth in where the world

is actually going and could be going; assuming we can solidify this strategic shift; and why the new directionality of the planet under the leadership of Putin, China, and allied forces is

really threatening to overturn this historical paradigm that's crushed the world for many decades at this point. I want to hand

it over to Mike; and we're going to get into the discussion.

MICHAEL BILLINGTON: OK, thanks Ben. I'm certainly glad to be here. It is an incredible moment in history; it reminds me of

the opening of Dickens' {A Tale of Two Cities}, where he says, "It was the best of times, it was the worst of times ..." He meant it, and it's true; we are in a revolutionary period, there's no question about that. This is sweeping the globe; it's

already largely taken over Asia, and the Brexit and the Italian

vote, the Trump vote, and so forth, indicate that people have finally reached the limit to the power of tyranny over their economy, over perpetual warfare. But a revolution doesn't necessarily have a positive outcome, and that's actually what Dickens was talking about. The French Revolution came soon after

the historic and wonderful American Revolution based on a new conception of man; based upon science and technology and a new financial system under Hamilton's ideas to defeat the power of the British Empire which lay in their global financial empire. But the French Revolution was taken over actually by the British;

but turned into chaos. It's what Schiller said was "a great moment [in history] has found a little people." So, instead of a

great republic, you ended with the guillotine; you ended up with

Robespierre saying the revolution has no need for science, and ultimately this led to the emergence of the first fascist – Napoleon.

So, we cannot be complacent; we have a tremendous victory in

the defeat of Obama and his clone, Hillary, and their British operation. But we certainly cannot sit back and cross our fingers and hope that Trump is going to do the right thing.

It's going to be up to us. We should reflect on how the American Revolution succeeded. It succeeded because it was focussed on a

tremendous sense of history and philosophical thought; the Founding Fathers put together the {Federalist Papers}, the writings of Alexander Hamilton, which we've recently published.

If you read these, these are not easy; yet this was the basis on

which the so-called common men and women studied and came to the

conclusion that in fact this small group of leaders were leading

them in the right direction, and had created a future. It was based on poetry. In fact, Schiller was known as the Poet of Freedom and was treasured for 100 years after the American Revolution as the poet of the American Revolution; despite being

German and writing in German. But this was known to the American

people. The music; the great {Messiah} by Handel was composed in

1741 – it was known. Our Schiller Institute just performed a phenomenal version of this great work – the {Messiah} – at the Co-Cathedral of St. Joseph in Brooklyn last week in an extremely

moving ceremony. These are the kinds of ceremonies that took place at that time; that lifted people to a higher sense of their humanity, of the dignity of man, and of creating a future.

So, which of these two paths are we going to be taking today? Well, it's obvious which way Obama was going; we've made that very clear. His intention was war; not only the perpetual wars in the Middle East, but leading to a war with Russia, a war with China. These are not completely resolved, but as Ben said, we're a long way away from that horror, which was facing us had we not defeated that in this final election. But the result of these 16 years of Bush and Obama can be seen in what's happened to our own country; not just the Hell that's been taken to the Middle East and other parts of the world. We now have a decline in life expectancy for the first time in our nation's history. We have a drug epidemic in which 1 out of 15 Americans are addicted to heroin or its substitutes; 1 out of 15 Americans. This is not a problem; this is a disaster, a collapse of civilization which is not only tolerated and supported openly by our President, who promotes legalizing drugs and who is doing everything in his power to stop the emergence of a war on drugs in the Philippines, which I'll come back to.

So, on the other hand, we see that Russia, under Putin's direction, has intervened to stop this series of regime-change operations. What's happened in the tremendous victory in Aleppo against terrorism, is that Putin has demonstrated that if you

work hand-in-hand with sovereign nations, with their leaders, you can defeat terrorism. And he basically exposed the fact that Obama – like Bush – was on the side of the terrorists; under the guise of fighting terrorism, was openly working with the Saudis and the British, who were arming and creating these terrorist movements to overthrow regimes who refused to follow their dictates – the so-called "regime-change" movement.

That's been probably crushed; this is not completely solved, but what's happened in Aleppo not only stops the disintegration of Syria, but it should – if properly pursued – mean the end of the regime-change criminality of both Bush and Obama once and for all.

I'm going to read to you – today happened to be the day that Putin gave his annual end of year press conference. I think just reading one section of part of that, and paraphrasing a few others is important. It's important for people to watch Putin; it's done with an English voice-over. It's useful to watch to see why it is that the oligarchy is so terrified of this man. I'm just going to read you – actually it was a question that came from a man named Yevgeny Primakov. It turns out that he is, indeed, the grandson of the great Yevgeny Primakov who died recently; but who was the original architect of the idea of China, Russia, and India collaborating to form a new core of nations that could appeal to America to join them. Which is, of course, what has to happen, as a basis of reversing the imperial decline of the human race; and which led to the BRICS, it led to the New Silk Road. So, his grandson asked a question which

said,

"Mr. Putin, Barack Obama, who is still your official colleague,

said that 37% of the Republicans sympathize with you. And hearing this, Ronald Reagan would have rolled over in his grave."

So, he says, "Our western colleagues often tell us that you have

the power to manipulate the world, to designate Presidents and to

interfere in elections here and there. How does it feel to be the most powerful person on Earth? Thank you." So, with that humorous, but very insightful question, Putin said the following:

"The current US Administration and leaders of the Democratic

Party are trying to blame all their failures on outside factors!...

"We know that not only did the Democratic Party lose the presidential election, but also the Senate, where the Republicans

have the majority, and Congress, where the Republicans are also

in control. Did we, or I also do that?...

"It seems to me there is a gap between the elite's vision of

what is good and bad and that of what in earlier times we would

have called the broad popular masses!... [A] substantial part of the American people share similar views with us on the world's organization, what we ought to be doing, and the common threats

and challenges we are facing. It is good that there are people who sympathize with our views on traditional values because this

forms a good foundation on which to build relations between two

such powerful countries as Russia and the United States, build them on the basis of our peoplesâ mutual sympathy.

"|... I'm not so sure who might be turning in their grave right now. It seems to me that Reagan would be happy to see his partyâs people winning everywhere, and would welcome the victory of the newly elected President so adept at catching the public mood, and who took precisely this direction and pressed onwards to the very end, even when no one except us believed he could win.

"The outstanding Democrats in American history would probably be turning in their graves though. Roosevelt certainly would be because he was an exceptional statesman in American and world history, who knew how to unite the nation even during the Great Depressionâs bleakest years, in the late 1930s, and during World War II. Todayâs administration, however, is very clearly dividing the nation. The call for the electors not to vote for either candidate, in this case, not to vote for the President-elect, was quite simply a step towards dividing the nation. Two electors did decide not to vote for Trump, and four for Clinton, and here too they lost. They are losing on all fronts and looking for scapegoats on whom to lay the blame. I think that this is an affront to their own dignity. It is important to know how to lose gracefully."

Helga LaRouche commented when I read this to her, that this is a call not only to the Democrats in America, but to the oligarchs throughout the world who are acting as if this revolutionary change is not taking place; as if they still have the power to dictate policies, and who are hysterical about

what

is happening in America. Putin concludes this way; he says:

"But my real hope is for us to build business-like and constructive relations with the new President and with the future

Democratic Party leaders as well, because this is in the interests of both countries and peoples."

So, this is leadership; what we so sorely miss here in the United States. There's much more; more will be made available in

the {EIR}.

Now let me turn to Asia. Asia today should – in fact China in particular, but not just China – be seen as the model which America must follow if we are to pull ourselves out of the morass

that we're in today. We've discussed this in this program and in

our publications many times: the entire Silk Road development, the development of corridors. I want to put some maps up, and just very quickly review some of the incredible development projects that are going on, virtually every single day.

This [Fig. 1] is a map published just in the last few days by something called MERICS [the Mercator Institute for China Studies]. They have a competent article on the whole Silk Road process. They've marked in this red graphic where some of the corridors are; they're not all there. Of course you have the original corridor, which was the Trans-Siberian Railroad; which

was developed with consultation and advice from Henry Carey and

the American System, who worked with the Russians to replicate what had been done in the United States with the Transcontinental

Railroad, not just to be from one end to the other, but to develop the entire region in between.

DENISTON: It's the black-gray dashed line of the existing

rail lines.

BILLINGTON: Yeah, this one here, where I'm running that thing. Now, you see the lower one that goes through China, through Xinjiang Province, into Kazakhstan. This is the New Silk Road, which was developed following the 1990s, with the fall of the Soviet Union. Helga Zepp LaRouche helped organize in Beijing a conference in 1996 on what the Chinese call the New Eurasian Land-Bridge. Helga called it the New Silk Road even then.

This led to the building of this rail which is now functioning. It has several branches, both in China, and, on the far side, in Europe, as well as branches down into central Asia.

It's being upgraded. It's not connected, it doesn't have the same grade, most of it is not high-speed. So this is a work-in-process.

Now look at what's happened just in the last couple years. This red line down here, is what's called the Pakistan Corridor.

This is a connection by rail, from China, down through Pakistan,

into Baluchistan (the southern part of Pakistan), and to the Gwadar Port, which is being transformed into a major hub for oil

from the Middle East, for trade with India. Hopefully, if the India/Pakistan relationship can be resolved. Then – not on this

map – right around here in southern Iran, is the development of

the Chabahar Port, from which there are rail connections up through Iran to Teheran, and then into Azerbaijan, and into Russia. Another north/south route; so, you have several

north/south routes.

Over here, you see this red line that goes from Kunming in southern China, through Thailand, Myanmar, and into India. This is the old Burma Road that was built during the Second World War.

Mr. Lyndon LaRouche had a hand in building the Burma Road (or worked along that Road). That's now being reconstructed. It will eventually be a rail connection. And you see that this pipeline – the black line here – is an offshoot from China all the way down to the coast of Myanmar, where they are now taking in shipments from Middle East oil and piping it up into China.

Over here, this corridor. You already have rail connections from Kunming down to the Laos border, and now the Chinese are building a high-speed rail through Laos, down to the Thai border.

Just in the last few months, they've concluded their plans to build a high-speed rail from the Laos border down to Bangkok. At

this point, there's only an old railroad from Bangkok down to Kuala Lumpur in Malaysia – down here. But that will eventually be done; and in the meantime, probably the Chinese, maybe the Japanese, are building a high-speed rail from Kuala Lumpur to Singapore. So, eventually, you'll have all the way from Kunming down to Singapore.

In Indonesia, the Chinese are building a railroad from the capital of Jakarta to Bandung. Many of you have heard of Bandung

from the famous Bandung Conference in 1955, which was the first

meeting of Asian and African leaders who had formerly been colonized, meeting without their colonial masters – the so-called Asia-Africa Conference that was organized by Sukarno and Nehru and Chou En-Lai (from China), and others. So that's

in
the process; other developments there.

If you look at this part of the Africa map [Fig. 2], these are some railroads that have already been constructed. Go to the next map of the two Africa maps. Okay. This [Fig. 3] is from{EIR}'s report "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge". This shows, on this side, the existing rail structures as of a few years ago. You see that basically there's no way to get from one capital to another. You can only get the raw materials from the mine out to the port, where it was shipped off to Europe and America. That's all the colonial powers cared about in developing Africa.

What you see here, is a general map of the kind of commitment that the Chinese have made to {connect every capital of Africa} with high-speed rail, several cross-continental railroads. The Chinese need raw materials, just like the Europeans did, but they're paying for it; they're {building nations}. They're building nations that have industry, agriculture, water, power, education, using a model which we used to call the American System, but which we've deserted in our country.

The same in South America. You can go to the next map [Fig. 4] here. This is also from our report. It's not quite accurate for what is in the process now, actually, because the Chinese are talking about building {two} trans-oceanic railroads: one that goes from Peru directly into Brazil and to the coast; one that goes south of that through Bolivia. The Bolivians, of course, want that railroad to go through Bolivia.

So, again, transforming the world in a way which, of

course,
the U.S. long ago ceased to do; becoming more of a British-style
colonial power which looted the raw materials, imposing huge
amounts of debt, and then using that debt as a weapon to keep
the
countries in a state of backwardness.

Now, I'm going to look at two other aspects of Asia: the
Philippines and Japan – where huge transformations are taking
place. Most of you have seen – either in our material or just in
the daily news – about Rodrigo Duterte, the new [Philippine]
President who took office in June of this year, who has
{totally
transformed} the Philippines, with massive, massive support
from
the population, estimated at more than 80%. Why? It's because
he
took on the reality that the country had been destroyed. The
history of the Philippines, in brief, was that in the 1970s
and
'80s, they were viewed by the rest of Asia – including Korea,
by
the way – as {the} model for development, under Ferdinand
Marcos. They had built the first nuclear power plant. They had
made the country self-sufficient in rice, by direct support
for
infrastructure for agriculture. They had built 11 major
industrial infrastructure projects. They had built rail and
road
infrastructure. Imelda Marcos, whom most of you know only
because
she supposedly was wildly extravagant and had millions of
pairs
of shoes. Well, the reason she had the shoes was because {she
built a shoe industry in the Philippines}. She brought in
Italian

shoemakers; she shipped in cattle from Australia, for the leather; she created a shoe industry. And those who produced the shoes in the Philippines were so grateful that they gave her the first pair of any new shoe they developed. That's the reality, contrary to the "fake news" that we received back in the 1980s, when the neo-cons, under George Schultz and Henry Kissinger and others decided to overthrow Marcos, to make a horrible example of him; that they would not allow Third World countries to have nuclear power, to be self-sufficient.

The result is, that what was once the greatest rising power in Southeast Asia, has become the basket case of that region. And this is what Duterte is acknowledging. He's saying, "We've been destroyed by the so-called big-brother, who looks down at the little brown brothers in the Philippines." And he said, "We're not going to tolerate it anymore. We're going to crush the drugs that have been brought into our country and are destroying our children. And we're going to reject the U.S. domination of our economy, where all they want is our raw materials, and to use our bright young people who graduate from college who have no jobs as engineers or scientists or teachers, or nurses or doctors, even, but who can only work all night long in call-centers, answering calls from the master back in the United States who has a problem with his computer or his banking code." This is how the country

was destroyed.

So, he's turned to China; he's turned to Russia. His Defense

Minister, Delfin Lorenzana, has gone to Russia; he's going to China. They're going to build that country. They're going to end

this drug epidemic. And for that, he's being told he's going to

be taken to the International Criminal Court for extra-judicial

murders, for human rights violations, by the fact that drug dealers who fight back are being killed. Well, this is rather hypocritical, I would say. If you count the tens of thousands, hundreds of thousands of people that Obama has killed through extra-judicial murder – no court, no due process, no proof. Just

the king decides: "This is my list of people to kill this week";

he and John Brennan, Director of the CIA. This is rather hypocritical. What's really behind it? {The British don't want to

stop drugs}. The banking institutions in London and New York are

{drug dependent}, meaning they're drug-money dependent, in addition to the fact that many of the bankers are high on cocaine

and heroin. They're drug dependent in the sense that the biggest

business in the world is propping up these bankrupt Western banks

who do nothing but speculate. This is the reality of this.

And of course, the main thing is that they don't want to see

this war on drugs brought home. One out of 15 Americans addicted

to heroin; this is mind-boggling! And they know that the American

people, if they're given a sense, like we did with our War on Drugs policy under LaRouche's direction back in the '80s and '90s; that this could capture the American people.

Lastly, let me mention Japan. The British-American strategy for containing China and Russia in the Asian side, has always been South Korea, Japan, the Philippines, and Australia. And Singapore is in there someplace. Many of you know Korea's in total upheaval. The President who started off wanting to work with Russia and China, and was somehow completely taken over by Obama, turned against the collaboration with Eurasia; agreed to bring in these U.S. THAAD missiles, supposedly to protect them from North Korea. But these are missiles that go up into the high altitude. North Korea is 30 miles away from Seoul. You don't need this for Korea! You need them for China and Russia, for war. They were in the process of turning the Philippines into a massive U.S. military base, under an agreement with the former puppet-President.

In the Korea case, the President is now being impeached. She'll probably be out in April or so. The Opposition wants to stop that THAAD deployment. The Philippines we know; we've just discussed it. Just in the last week, Duterte repeated that he's probably going to absolutely cancel the strategic agreements with the United States. "We don't need foreign soldiers in our country," he said. "We're not going to have a war with China."

Now, Japan. Lyndon LaRouche has always said that there are two Japans. There's the Japan that came out of feudalism with the Meiji Restoration, which was highly influenced by the American System. Key people who brought in the work of Henry Carey,

Friedrich List, which gave rise to this great industrial explosion in Japan; which turned them into the leading nation of Asia at that time, that superseded the 5000-year old culture and tradition in China in terms of its strength. But there was also the Japan of the British Empire; the British came at the same time, and basically said, "Look, Japan, you're an island nation like we are. You need to get raw materials, you don't have them in your own country. The only way you're going to get them is by having a mighty military and colonizing; taking over countries and taking their raw materials like we have – the great British Empire." Without going through all the details, as you know, this eventually won out in the sense that Japan adopted a militarist policy and unleashed the horror of the Second World War, which started long before Pearl Harbor. It started with the invasion of China and the looting of China; but then led to the destruction of China and other countries and ultimately to the destruction of Japan.

So, President Shinzo Abe represents both of these things. He has had his problems with China; he has wanted to remilitarize to get out from under the Constitution in Japan, which basically forbade them to fight war – a Constitution worked out after World War II with General MacArthur's collaboration. And he wants to be what he calls a "normal nation". But, he also recognizes that he's gotten nothing from the collapsing Western financial system; and he sees the future of Japan in the real

development of Russia and China, of Asia; and not by taking it over this time, but by collaboration through the New Paradigm, through the New Silk Road. Through the collaboration especially

with Russia. His grandfather, who was a prime minister, and his

father, who was a politician, were committed to developing good

relations with Russia; and he is now on course.

So, what's happened this year? It's an extraordinary transformation taking place. It began with his visit with Putin

in Sochi in May; at which point he laid out an eight-point program for the development of the Russian Far East using Japanese technology and resources and financing. Also, in May,

there was a meeting of the G-7 in Japan. Russia wasn't there, because they threw Russia out of the G-8; it became the G-7 again. So, he didn't meet Putin there; but at that event, Abe basically said to the other G-6 leaders – including Obama – that we were on the brink of a horrible financial breakdown crisis – worse than 2008. This was absolutely rejected.

Obama

said "No, we're in a recovery; it might be too slow, but it's going well." He didn't say this, but because there's lots of money being printed to keep the speculation going in the banks;

there's lots of drugs flowing everywhere, things are going fine.

So, Abe was crushed on that; the final communiqué didn't mention what Abe had said, but everybody knew. Then, in September, he went to Vladivostok for a conference organized by

Putin on the development of the Far East; and they went further

ahead with these development projects. And then, finally this month, Putin came to Japan; and he went to Yamaguchi, Abe's

hometown; he then went to Tokyo. He visited the karate teacher that had Putin one of the great black belts. But at that, they knew they would not be able to overcome the still-festering problem of the territorial issues of the so-called Northern Territories, or the Kurile Islands. At the very end of the Second World War, the Russians had come in to help with the war in Japan; had taken the Kuriles, which had been back and forth throughout history. These are basically four islands north of Japan. Both sides claim sovereignty; the Japanese want them back. But, what they agreed to was that they would go with a policy that had first been put forward in 1956 to divide the islands two and two, which had been stopped by the US. The Dulles brothers came in and said, "Don't you dare; you must demand all of these islands back from the Russians, or else we won't turn Okinawa back to you." So, the Japanese backed away from that deal, and after that, the Russians said, "OK, that's it. You're not going to get any of them back." So, now Putin has said, "OK, we can start joint development of these four islands. Joint development. And over time, we can go back to the 1956 agreement and come to a settlement; meaning that we'll be able to finally have a peace settlement to World War II by probably 2018."

But in the meantime, huge development projects. They made agreements for \$2.5 billion of infrastructure projects throughout the Russian Far East; ports, rail, agriculture, nuclear, pharmaceuticals, education, cultural exchanges, \$1 billion joint fund which can be leveraged into more, and this framework for peace. So, just as Putin has largely unified the entire Middle East – he's even now talking to Bibi Netanyahu and the Saudis; because he's in charge. Obama and the British game is largely

defeated. So, they're basically creating a common policy of common interests of all these nations. And in the same way in Asia; the China Silk Road process, the new financial institutions

are bringing all of these nations together. There are still a few problems, but it's a new world; it's a new world which the United States can and must join. It's the only option.

And again, I'll repeat that while Obama's Pivot to Asia is dead, the TPP is dead, the regime-change policies are largely dead; but don't just sit back and say, "Yahoo! Trump's going to

do it for us!" Because that is not the case. This is going to

be done by us; we created the environment in America and around

the world which made it possible for these revolutionary changes

to take place. It's the power of ideas that moves history; it's

Lyndon LaRouche and Helga LaRouche and this institution who fought for these ideas before they became popular. In other words, we fought to bring these ideas into circulation; which made it possible for the emergence of people who recognized the

truth of those ideas and have begun to take them up. This is doubly true now; we're at a moment which is going to go one way

or the other. It's going to depend on you and me; on making sure

that we take this fight now at a crucial moment – what Schiller

called a great moment – and make sure that {we} define a future

that uplifts people to a level of the dignity of their true humanity through activating the creative powers that they have by

the right of being human beings created in the image of God.

This is our task, and this is where we stand today; and it's a great time to be celebrating Christmas, but you should be thinking about George Washington leading the fight across the river on Christmas Eve. That's the way we have to approach the fight that we have on our hands today. A good fight; one that gives us reason to be happy, but which is deadly serious. Thank you.

DENISTON: I think that was excellent, Mike; and I liked your concluding point. We're seeing a lot of horrific, awful things being removed; but I think Helga Zepp-LaRouche's focus on this being the potential transition to a new historical paradigm centered around a new positive conception about the truly creative nature of mankind, is our mission, is our unique task today. As our viewers know, Mr. LaRouche defined New York City as a critical point of intervention on that level; to really revive that true American spirit and true American insight and understanding into this historical unifying mission for mankind that we're talking about. So, I know Diane was part of our discussions with Mr. and Mrs. LaRouche earlier today, and she was raising some of the critical aspects that we have to focus on in terms of getting the American people to realize that you're not just passive observers in this process. Like you were saying, we're not just going to sit back and root for who we think might do this or that. We have a critical leadership role – including

our audience, everyone involved with us – to actually take this fight to this higher level. So, I think that Diane has some remarks on that; I know she would like to contribute here.

DIANE SARE: Mrs. LaRouche said something this morning that I think is very important, which is that in a period where everything is stable, then the subjective factor is not as crucial. That is, if everybody gets all worked up over a particular celebrity's drug addiction problem, or various fads, various emotional things that people get tangled up in; but when you have a moment like this, which on the one hand, I'm really glad that Mike just went through what he did, because I think most Americans have absolutely no idea of this incredible picture of what's happening in the world. And also, should reflect a little bit on where these countries are coming from; what did China look like 45 years ago, for example, compared to how they look now? You'd get a sense that there is no reason, except a subjective reason of the mindset of the American people, why our nation cannot similarly be self-transformed to a completely different domain, a completely different culture.

I'll say here this past weekend, we had another musical intervention. The Schiller Institute chorus, which I helped to organize and direct, sponsored by the Foundation for the Revival of Classical Culture in a performance, a unity concert in Brooklyn of African-American spirituals, the Bach {Wachet Auf} cantata, and Handel's {Messiah}. But what was so striking about this particular performance is, my sense was that the musicians

were completely engaged. In other words, it wasn't like a stuffy thing that you go to at Lincoln Center, where everyone is going through the motions; and of course, the tuning is way too high anyway, so their voices are strained and they need all kinds of electronic adjustments and things like this. But the thing really was from the heart; and there's clearly a potential where Americans have a sense, they want something substantive. Who actually doesn't want their life to have had a purpose?

What we have right now, is a moment of extraordinary opportunity; it is also dangerous, because as you said, Ben, at the beginning, Obama issued these threats, this intent to kill as LaRouche put it, a week ago today at his crazy press conference and interview on NPR. Saying, with no evidence whatsoever that Russia had any involvement in hacking, that we will retaliate at a time and place of our choosing. Those are murderous words, and therefore, we're not at a moment of stability; and it requires from us, as Schiller would say, a certain sublime quality of thinking where we look down on the world as if from above, and consider what are the common aims of mankind and what mankind can do together. And the potential that we have, given that the defeat of Hillary Clinton was really a defeat of Bush and Obama; it was a defeat of a 16-year legacy of evil. It doesn't guarantee – as Mike said – that what comes in under Trump is going to be good; that is for us to determine. It just indicates

that there is a tremendous potential for this, as we see with the communication between President-elect Trump and Vladimir Putin;

that's very promising. There are other aspects of a potential with China that are very promising, and then there are some appointments that are not so promising.

It is definitely a moment for each of us to consider our responsibility to future generations; because we have a moment,

hopefully a revolutionary moment where we have not found a little

people, but a people who will grow into the situation and will take the actions that LaRouche has outlined. Specifically, the

Four Laws; beginning emphatically with Glass-Steagall, but not ending with Glass-Steagall. The fourth law is not an end, but is

really a beginning; which is the development of mankind on the imperative of exploring the Universe, of mastering thermonuclear

fusion and getting ourselves out of this Solar System. I think

that's the challenge: To objectively address where we are; to not

get flustered by every piece of crap that gets put in the mainstream press, which is a bunch of propaganda designed to make

everyone hysterical; and to really fight for the direction that is required.

DENISTON: Another thing that does lie in that issue of the creative development of mankind, and I was also struck in some recent discussions with Lyndon and Helga LaRouche. Helga was making the point that what we're seeing now is really the realization of this World Land-Bridge perspective that she and

Lyn had fought so hard for. We were discussing how this really should be seen from the standpoint of Mr. LaRouche's unique insights into the fundamental nature of human creative progress and human creative revolutions. And in a sense, what we're seeing – what Mike just presented – what's being led by China, the potential for that to expand globally with the United States jumping on board, really is a certain potential culmination of a certain platform of development for the entire planet. What that sets the base for, is the next leap for the expansion into space and the creative development of nearby space first; as Krafft Ehrlicke had been one of the leading visionaries for as a basis for the expansion further into the Solar System. I think this idea of continually defining the next levels of creative leaps, creative developments is absolutely critical; because it's not that we are completing some process of some steady state level of development, but it's the fact that mankind is always participating in creative revolutions. Every generation should be focussed on a complete revolution in the very nature of mankind. The very understanding of mankind's existence is continually being reshaped, recreated on higher and higher levels. That's the positive principle of this New Paradigm.

BILLINGTON: What Diane referred to that Helga said this morning about certain moments in history in which the subjective becomes crucial, is a reflection of what Percy Shelley said in his "In Defense of Poetry" which we've quoted often. He develops the

concept of great revolutionary moments in history, at which he says, in his describing why the poet is the legislator of history

in moments of great crisis like this. But he describes how in such moments, the common person who normally doesn't have to think about profound ideas, is suddenly capable of understanding

very profound concepts about man and nature – both about society

and about scientific reality of the Universe. That's clearly where we stand; where we've reached a point at which there's nothing holding back any human being. Perhaps he's been drugged;

perhaps he's been degraded; perhaps he's been left unemployed, driven out of the workforce. But nonetheless, it's a moment in

history in which everybody can, in fact, bring themselves up to

those creative capacities that they were blessed with by being a

human being. To activate that now, in learning huge amounts of

things in a very short period of time, is possible and necessary.

DENISTON: I think that definitely defines our mission for the next coming year – 2017. This can be the year of the shift

of the United States under the leadership of what we're doing.

So, I think we gave people a very good overview of where the

world stands today, and what the challenge is before us. So, unless Diane you want to have any additional ending comments, I

think we're coming to the conclusion of our discussion today.

SARE: I would just like to encourage people over this

holiday period, as we're about to enter a new year, which could be a very different year, to protect your mind and not engage in degraded cultural activities. But take advantage of the LaRouche PAC website, which has phenomenal educational material. You can choose to study the Four Laws of Mr. LaRouche; read the papers of Alexander Hamilton; watch the video on Operation Phoenix – the reconstruction of Syria. There's just an abundance of material here that, if you set your mind to it, to determine that between now and the beginning of next year, to be a more ennobled human being, and more able to articulate these profound ideas and organize your friends and neighbors; then we'll be off to a very good start.

DENISTON: With that, I think we have our mission defined before us. We thank you for joining us, and we will be back next week for the next Friday webcast; and we'll be sure to be delivering some material for you between now and then. So, thank you for joining us.